

ME
e
LE
E
F
O
R
D

JAVIER GUZMAN

MAAKT ZICH DRUK

HR-VOORZITTER

FEL TEGEN PLANNEN KABINET

adressen opleidingen

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11
www.hro.nl

Academieplein (algemeen)

- Instituut voor Service Management
 - Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedenbouw (RIBACS)
 - Techniek en Engineering
 - Laboratoriumopleidingen
- G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
telefoon (010) 241 48 41/fax (010) 241 48 02

Kralingse Zoom

- Opleiding personeel & arbeid
 - Rotterdam Business School
 - Economische Opleidingen (HES)
 - Transfergroep Rotterdam (TR)
 - Graduate Department
- Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
telefoon (010) 452 66 63/fax (010) 452 70 51
telefoon (010) 241 44 40 (TR)

Museumpark

- Lerarenopleiding pabo
 - Gezondheidszorgopleidingen
 - Gedrag en maatschappij opleidingen
 - Rotterdams Instituut voor Informatica Opleidingen (RIVIO)
- Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11

Pieter de Hoochweg

- Maritiem Officier
- Pieter de Hoochweg 129, 3024 BG Rotterdam
telefoon (010) 448 45 03

Wijnhaven/Blaak

- Lerarenopleiding VO/BVE (Voortgezet Onderwijs/Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie)
- Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
telefoon (010) 241 47 47/fax (010) 241 47 01
- Willem de Kooning Academie
 - Art, media & design
- Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
telefoon (010) 241 47 50/fax (010) 241 47 51

Kubus

- Art, media & design/Lerarenopleiding
- Overblaak 85-87, 3011 MH Rotterdam
telefoon (010) 411 23 83/fax (010) 241 47 01

Regiolocaties

- Pabo
- S.M. van Gijnweg 6, 3317 JM Dordrecht
telefoon (078) 617 35 11

HOGESCHOOL ROTTERDAM

PROFILIETS

IN MEMORIAM

Maurits IJzerman

Kort voor de zomervakantie vernamen wij bij het cluster engineering het plotselinge overlijden van Maurits IJzerman. Maurits kwam om bij een verkeersongeval in Duitsland. Hij was met een groep vrienden onderweg naar Roemenië om vrijwilligerswerk te doen in een kindertehuis.

Maurits was al een eind gevorderd met zijn studie elektrotechniek en hij was al bezig met zijn afstudeeropdracht. Hij was een consciëntieuze, stille werker. Niet iemand die graag op de voorgrond stond, maar de mouwen opstroomde om aan het werk te gaan. In de omgang was hij plezierig. Door zijn medestudenten werd Maurits zeer gewaardeerd. In projecten was hij één van de trekkers en zijn inbreng in vergaderingen was altijd zinvol.

Hij heeft hard moeten werken om zover in de studie te komen. En het tekent hem dat hij naast die studie ook betrokken was bij vrijwilligerswerk, zoals in het kindertehuis in Roemenië.

Wij zijn geschokt dat aan dit leven zo abrupt een einde is gekomen.

Lex Soeteman, directeur cluster engineering

IN MEMORIAM

Dennis Marbus

Docent Algemene Onderwijskunde aan de Lerarenopleiding VO/BVE
Op woensdag 25 augustus bereikte ons het droevige bericht dat onze collega Dennis Marbus was gestorven. Hoewel hij al geruime tijd ziek was en wij wisten dat hij niet meer beter zou kunnen worden, kwam het nieuws toch als een schok.

Met het overlijden van Dennis ontvalt ons één van de mensen van het eerste uur van onze lerarenopleiding. Hij was vanaf het begin in 1973 als docent Algemene Onderwijskunde aan de opleiding verbonden en daarmee één van de grondleggers ervan.

In die lange periode van samenwerking hebben wij hem leren kennen als een bescheiden mens, nooit op de voorgrond tredend, altijd beminnelijk en volkomen correct.

Hij was erudiet en belezen, maar liep daar niet mee te koop. Slechts in gesprekken die wat dieper gingen, liet hij dat zien. Hij was er voor de mensen om hem heen, met veel zorg en attentie. Collega's konden altijd bij hem terecht. Het was bekend dat Dennis veel onderwijsmateriaal zelf ontwikkelde. Ook daar liep hij niet mee te koop. Maar collega's die iets nodig hadden, konden altijd bij hem aankloppen en dan volledig beschikken over al het materiaal dat hij bezat.

Ook voor studenten stond zijn deur altijd open. Hij was op zijn sterkst in de individuele begeleiding, en veel studenten bewaren daar goede herinneringen aan.

Dennis was er voor de mensen om hem heen. Hij gaf veel en vroeg weinig terug en was daarin volstrekt integer. Hij is erin geslaagd deze houding tot het einde toe te bewaren. In het overlijdensbericht van de familie staat: 'Hij heeft zijn ziekte op waardige wijze gedragen.' Bij alle contacten die we tijdens die moeilijke periode met Dennis en zijn vrouw hadden, is ons dat ook opgevallen en wij hebben ons vaak verbaasd over het vermogen dat zij aan de dag legden om uit de dingen die hen nog wél vergund waren, het beste te halen.

Dat heeft ons vervuld met bewondering en respect.

Dennis verlaat ons op het moment dat veel van zijn vakcollega's – ook mensen van het eerste uur – met pensioen gaan. Het wordt nu extra stil om ons heen. Wij zullen Dennis heel erg missen.

Namens collega's en studenten van het cluster Lerarenopleiding VO/BVE,

Ans Hurman, directeur.

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. De redactie beslist over de plaatsing van bijdragen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn. Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON 22 30 09 04

Hoofdredacteur
Dorine van Namen
Eindredacteur
Sabine Schipper

Redactie
Linda van Asperen, Jos van Nierop, Pauline Tonkens,
Joke Zuidervaart (redactie-assistent)

Medewerkers aan dit nummer
Jos Govaart, Marieke Jansen, Carien Karsten, Chris Kuiper,
Tosca Sel, Menno Siljee, Maudy Snijders, Marie Louise Tabben,
Hoger Onderwijs Persbureau [HOP].

Redactieraad
J. Deug, J. van Heemst, A.L.T. Notten, T. Radecki,
A.A. Soeteman,

Foto's
Ronald van den Heerik, Levien Willems

Illustraties
Annet Scholten

Vormgeving
De WERF, Rotterdam

Bezoekadres
Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.
(de redactie is geopend van ma. t/m vr. van 10.00 - 17.00 uur).

Postadres
Redactie Profielen, Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,
telefoon (010) 241 45 75 fax (010) 241 45 80

Internetadres
www.profielen.hro.nl

E-mailadres
profielen@hro.nl

Indienen
Kopij, ingezonden brieven en profijtjes inleveren op het redactieadres.

Advertenties (m.u.v. profijtjes)
Marketing Adviesburo Stokdijk,
Donau 137, 2911 HB Nieuwerkerk a/d IJssel,
telefoon (0180) 32 50 90, fax (0180) 32 63 00,
e-mail stokdijkmarketing@compuserve.com

Abonnement
Een jaarabonnement kost €25,- incl. 6% btw.
Informatie bij Joke Zuidervaart, telefoon (010) 241 45 75.
Een abonnement kan elk moment ingaan.

Druk
Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang
16
ISSN
1385-6677

Nummer 23 verschijnt op 28 oktober 2004

Uitgaan 6 Je moet er geweest zijn; de nieuwe Now&Wow

Interview 8 Javier Guzman
'Hufferigheid irriteert me'

INHOUD

Opinie 24 Kenniskring Arbeid en Gezondheid werkt aan gezonder Rotterdam

Film & recensies 26 o.a. nieuwe album The Prodigy, *Collateral* en Stevie Wonder

Hogeschool Rotterdam Interview nieuwe directeur pabo (12), waterbouwonderwijs (13),
kitcars (14), visitatie ibl (15), nieuw Studenten Uitburo (15), samenwerking HR
en Universiteit Nederlandse Antillen (16), keuze masteropleidingen (16),
Da Vinci College onder de loep (17), jaaropening (18),
hogeschoolprijzen (19), introweek (20), afstuderen op Bali (22)

Infobalk hogeschool 12 Informatie over voorzieningen en diensten van de Hogeschool Rotterdam

Rubrieken Real life soap HR (4), cultuur (5), keuzevakken (10), recht op de HR (10),
collega's (11), clusterinfo (23), smullen maar (28), tabtab (28), te doen (29),
met de voeten bloot (29), afgestudeerd (30), bijbaantje (30)

Verslaafd

Als ik thuiskom, terug van mijn vakantiebestemming, val ik vaak in een diep gat.

De mensen om mij heen beginnen alweer met de studie, zijn nog lekker op vakantie of aan het werk. Nu spaar ik meestal al mijn rotklusjes op voor die weken dat ik mij moederziel alleen voel (kamer schoonmaken, vakantiespullen opruimen en een start maken met mijn cursus wis-kunde). Maar deze zomer had ik iets wat perfect aansloot op mijn vakantie: de Olympische Spelen.

Zeventien dagen lang, de gehele dag voor de buis heerlijk naar allerlei verschillende sporten kijken. Maar ook voor de tiende keer naar de herhaling van Pieter VdH, om steeds maar weer dat zalige goudkleurige gevoel te krijgen. Het vervelende aan dit hele verhaal is dat ik aan niks meer toe kom. 's Ochtends sta ik op en doe de televisie aan en 's avonds om een uur of elf stop ik er eens mee. Natuurlijk kom ik ook nog wel eens buiten, maar niet te lang!

Menig maal tijdens het saaie kleiduivenschietsen,

het discussiëren met veel te grote gespierde vrouwen en de tochten van de toch wel motorisch erg gestoorde snelwandelaars, heb ik mij afgevraagd of dit een vorm van verslaving is. Waarom kijk ik de hele dag tv? Waarom komt er niks meer uit mijn handen?

Ik houd ontzettend van sport en zeker zo'n groot toernooi als de Spelen vind ik geweldig. Het heeft een bepaalde aantrekkingskracht op me, en houdt me dus zeventien dagen in een sportgreep. Hoe leuk of saai een sport ook is, ik vind het mooi dat sporters zich jaren inzetten om dan op de Olympische Spelen ontzettend te presteren. Ik vind dat een mooi 'sportgevoel'. Of ben ik nu sentimenteel? En educatief ook, ik had nog nooit van de geweldige 'wasari' bij judo gehoord, of van de voor- en nadelen van wind bij de triatlon. Klink ik nu verslaafd? Ach, aan alles komt een einde en ik ben dan ook begonnen met afkicken. De Spelen zijn voorbij, het vuur is gedoofd. Het schoolvuur is aangestoken, dit jaar ga ik voor goud.

Marieke Jansen (derdejaars verpleegkunde)

Marieke
VERSLAafd

foto: Levien Willemse

REAL LIFE SOAP HR

Ze zijn wereldberoemd op de Hogeschool Rotterdam: Maudy, Jos en Marieke. In deze real life soap kun je lief en leed met hen delen.

Samenwonen

De feminist in mij gaat dood. Het is schokkend hoe leuk en fijn ik het vind om boodschappen te doen, af te wassen, het huis 'lekker' opgeruimd te hebben. Het is verschrikkelijk hoe fijn ik het vind om te zien dat mijn wederhelft geniet van zijn avondmaal en het is te erg voor woorden dat ik het ronduit geweldig vind om ervoor te zorgen dat alles op rolletjes loopt. Huishoudelijk-technisch gezien dan.

Ik heb het nog wel af en toe hoor, die feministische trekjes, maar ze duren nooit lang. Af en toe laat ik hem schrikken. Dan kom ik iets later thuis (ik fiets een extra rondje) en dan zeg ik: 'Zo, heb jij 't eten al opgezet?' Hij zegt dan geschrokken dat hij geen boodschappen heeft gehaald omdat hij dacht dat ik dat wel zou doen. Zoals een goede huisvrouw betaamt, staat er altijd wel iets ergens in een kastje, de koelkast of de vriezer. Ik slaag er dan altijd weer in een genoeglijk maaltje op tafel te zetten, wat mij weer punten oplevert.

Waar ging het mis?

Samen met mijn beste vriendin ben ik de afgelopen jaren flink ondeugend geweest. We zouden nooit verkering nemen en samen oud worden, lallend het bejaardentehuis in. Het ging mis op de dag dat we allebei verliefd werden, in dezelfde maand. Ik op C., zij op S. voor de eerste keer in ons leven echt verliefd. Nu anderhalf jaar geleden. Een jaar geleden lagen mijn beste vriendin en ik in een tentje in Sneek elkaar stoer te vertellen dat we wel verkering hadden, maar niet voor altijd. We zouden het komende jaar ongelooflijk veel gaan uithalen, net als vorig jaar.

Dit jaar lagen we samen in een tentje in Zevenhuizen onze hartendieven te sms-en en dronken we 's avonds op het leven samen met onze mannen. Onze totale stoerheid is er slechts nog in woorden, niet in onze daden. De dag dat we naar huis gingen, zijn we samen boodschappen gaan doen, zodat er 's avonds wat lekkers op tafel zou staan. We hadden ze immers zo gemist.

Maudy Snijders (eerstejaars verkorte pabo)

Maudy
SAMENWONEN

foto: Levien Willemse

Jos OORLOG REGEERT DE WERELD

Foto: Levien Willems

Oorlog regeert de wereld

De Amerikaanse presidentsverkiezingen zijn weer in aantocht. De inzet is niet het welzijn van de Amerikaanse burger, maar de strijd tegen terreur. Het kamp Bush trekt het oorlogsverleden van Kerry in twijfel. Bush zelf ontkent iedere betrokkenheid, maar weigert zich officieel te distantiëren van de aantijgingen. De huidige president van de USA, George Bush, heeft toegegeven dat Kerry meer verdiensten heeft gehad voor het Amerikaanse leger dan hijzelf. Dit lijkt sympathiek, het is echter maar een schijnbeweging in het flauwe kat- en muisspel wat de Republikein en de Democraat met elkaar spelen.

Een gemiddelde Amerikaan zal zich toch wel meer vragen stellen dan hoe de nieuwe president het op oorlogsgebied heeft gedaan en zal doen. De Amerikaanse burger is op zoek naar veiligheid en wil weer positief naar de toekomst kijken. Beide presidentskandidaten geven er nu alle blijk van dat zij het eigen ego belangrijker vinden dan de wederopbouw van het land. Zij bestoken elkaar met kinderachtige aantijgingen die er totaal niet toe doen. Veel van de huidige campagnes zijn er op

gebaseerd om de andere kandidaat onderuit te halen.

Bush-hater Michael Moore heeft met zijn controversiële film *Fahrenheit 9/11* ook nog een duit in het zakje gedaan. Moore overspeelde zijn hand met deze documentaire. Zijn anti-wapen documentaire *Bowling for Columbine* was nog een zorgvuldig opgebouwde film, met *Fahrenheit 9/11* opent Moore echter frontaal de aanval op Bush. Het gebrek aan zorgvuldigheid tast de geloofwaardigheid van Moore aan, waardoor ook Moore meedoet aan het spelletje van galbakken en zwartmakerij.

Bush en Kerry liggen in het peilinggeile Amerika nek aan nek. Bekende Amerikaanse filmsterren en pophelden laten zich voor hun karretje spannen ten faveure van hun favoriete presidentskandidaat. Wellicht is er voor hen een taak weggelegd om het positivisme te doen toenemen. Het wordt tijd dat beide kemp-hanen zich gaan richten op de inhoud, er is nog meer dan het oorlogsbeleid om je druk over te maken. Hier geef ik ze tot 2 november de tijd voor.

Jos Govaart (tweedejaars ibl)

Ervaar de stad met Codex Kodanski

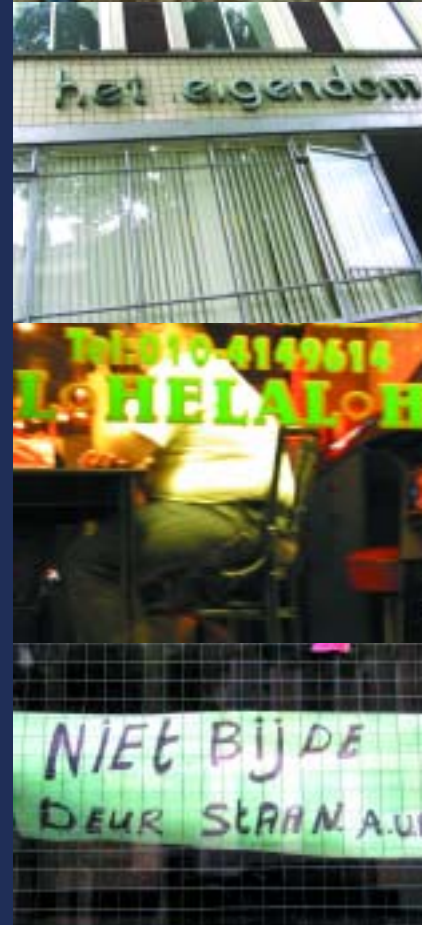
Het project Codex Kodanski is ontworpen om de stad op een andere manier te beleven, namelijk middels een vierdimensionaal, interactief hoorspel. Gewapend met een koptelefoon, een mini handheld computer en een navigatiesysteem (GPS) ingebouwd in een vest dat de speler aantrekt, wordt Rotterdam getoond als nooit tevoren.

De start is in het Historisch Museum, waar volgens de makers van dit project minder te beleven valt dan op straat. Je loopt naar buiten en stapt in een multimediale belevenis waar de grenzen tussen fictie en werkelijkheid vervagen. Afhankelijk van de route die je loopt, ontwikkelt zich het verhaal. Je krijgt toegang tot een andere stad, die tot dan toe verborgen voor je was. Je maakt kennis met Kodanski, maar wie is hij?

Michaël Bas, Marcus Vlaar en Hans Wessels (alleged drie afgestudeerd aan de Willem de Kooning Academie) van mediacollectief Hootchie Cootchie hebben Codex Kodanski ontworpen. Bas: 'Kodanski is iemand die we allemaal wel kennen. Het is een fictieve figuur die de stad op een hele andere manier bekijkt dan de meeste mensen. Hij ziet dingen die anderen niet zien en legt verbanden. Hij kijkt naar details, kent de verhalen en is ook nog een beetje paranoïde. Hij ziet complotten waar ze niet zijn. Misschien is hij wel een van oorsprong Poolse man, wiens ouders in Rotterdam zijn blijven hangen toen ze de oversteek naar Amerika wilden maken.' Hoe het precies zit, kom je pas te weten als je Codex Kodanski zelf gaat ervaren. De kern van het project is in ieder geval: 'Wat is de waarheid in de geschiedenis en hoe beleven we haar.'

Terwijl de spelers zich in de stad laten manipuleren door de stem en beelden van Kodanski, kunnen achterblijvers in het museum de tocht volgen. 'Als een God hebben zij overzicht over de stad en de spelers.'

Pauline Tonkens

Codex Kodanski

Van 26 september t/m 21 november.

Startpunt is Museum het Schielandshuis.

Voor meer info: www.codexkodanski.com

De nieuwe Now&Wow JE MOET ER

Vijf maanden lang heeft Rotterdam het zonder Now&Wow moeten stellen. Maar sinds mei zijn ze weer open. Nieuw, groter en beter. Profielen ging persoonlijk poolshoogte nemen op de drukste clubavond van de maand, *Flirt*, om te kunnen zien of de nieuwe Now&Wow nou echt zo leuk is als beweerd wordt.

Het is tien voor één wanneer wij de auto op het parkeerveld van Now&Wow parkeren. Een binnenhaventje scheidt het veld van de enorme vroegere graansilo. De grauwe muren worden fel groen en paars verlicht en in het midden prijkt het witte Now&Wow teken. Er is geen twijfel mogelijk, de nieuwe huisvesting van de club is groot, heel groot.

We lopen het parkeerveld af en zien shuttlebussen die mensen (gratis) van het parkeerterrein naar de voordeur van de club vervoeren. We besluiten te lopen, om zo beter te kunnen zien wat er onderweg gebeurt en alvast een beetje het sfeertje te proeven. Groepjes mensen lopen van het parkeerterrein naar de club en groepjes mensen lopen van de club terug naar het parkeerterrein. 'Is het vol binnen?', vraag ik aan een groep jongens met opgerolde spijkerbroeken, bomberjacks en kale hoofden. 'Nee man, ze zeiden iets over een anti-patserbeleid, wij mochten niet naar binnen. Zien wij er soms uit als patsers?' Ik schud van nee en loop door, stiekem lettend op andere groepjes die te-

ruglopen. Van alle passerende groepjes snap ik waarom ze niet binnengelaten zijn. Sommigen zien er gevaarlijk uit, anderen zijn te dronken. En dat mag allemaal niet volgens het actieve anti-patserbeleid. Op de website van de club wordt dit duidelijk uit de doeken gedaan: 'Bezoekers die zichtbaar onder invloed van alcohol en/of drugs zijn, wordt de toegang geweigerd. Geen patsverige auto's voor de deur. Now&Wow richt zich op een jongvolwassen, tolerant en modebewust publiek. Bezoekers dienen deze levenshouding bij aankomst uit te stralen. Schakelkettingen, ordinaire (hoerige) kleding, strakke shirts die de spierballen accentueren, bandplooibroeken, oversized shirts, profielzool schoenen met ijzerbeslag, truien, glowsticks, weggeëpileerde wenkbrauwen, blokhakken, niet-modieuze sportkleding, yellowcabs en carnavaleske of saaie kleding passen niet bij deze uitstraling.'

gewillig vlees

Tegen enen zijn we bij het begin van de rij. Een plaatsje op de reserveringslijst maakt dat we via een andere ingang zo langs de lange rij wachtenden mogen lopen. Tussen de ijzeren hekken die vol hangen met extreem grote, fel gekleurde buttons passeren we een paar honderd mensen. We lopen het enorme pand

binnen door de indrukwekkend grote entreehal. De plafonds zijn hoog en voor zover ik kan beoordelen helemaal origineel, de trechters komen er nog uit. De muren hangen vol met collages van blote vrouwen en statements als 'mannen met een te grote auto hebben een klein pikkie.' Buiten is het druk maar binnen wordt al snel duidelijk dat dit gebouw gemaakt is op grote aantallen bezoekers. De rijen voor de metaaldetectoren zijn kort en ook onze jassen zijn we binnen een paar minuten kwijt. We leveren ons toegangskaartje in en maken onze entree.

In de eerste zaal wordt net van dj gewisseld en Hitmeister D geeft nog even fijntjes aan waar het vanavond over gaat. Vrij vertaald vanuit het Engels: 'Het *Flirt* feest is een feest van zien en gezien worden, dus ga lekker dansen en kijk maar wat je allemaal tegen komt aan gewillig vlees!' De dj-set staat voor een podium waarop druk gezocht wordt naar de ideale man/vrouw. Mooie dames dra-

Adres

Now&Wow
Zuidzijde 1 (bij metrostation Maashaven)
Rotterdam

Openingstijden

23:00 tot 06:00 uur

Prijzen

Entree € 15,- per persoon
Bier en fris € 2,-
Fles water € 2,50

Toiletten

Veel en verzorgd

Tip

Kijk overal, want in elk hoekje valt wel iets te ontdekken

GEWEEST ZIJN

gen een pantypak met grote kussenachtige borsten en billen en bij hun vagina een enorme pluchen piemel met ballen en schaamhaar. Ze halen mensen uit het publiek en zetten die achter een schot waar alleen hun hoofd door te zien is. Vervolgens worden ze als aankleedpoppen opgetuigd. Hitmeister D draait ondertussen lekker door en de hele zaal danst uitbundig. Ondertussen kijk ik mijn ogen uit. Wat ontzettend veel mooie mensen, wat een ruimte maar vooral: wat een aankleding! Waar ik ook kijk, is wel wat te zien. Een muurschildering, een schilderij of een constructie. Ik voel me als een kind in een pretpark. Ik wil alles zien en meemaken! Maar eerst wat drinken.

De bars zijn te herkennen aan de muurtjes van uitgelichte Smirnoff-flesjes die er boven hangen. Het is er druk, maar er staat voldoende personeel. Zij slaan je bestelde drankjes aan en op een beeldscherm boven de bar verschijnt het bedrag zodat je het zelf kan zien. Nooit meer geschreeuw over en weer met het barpersoneel, een briljante oplossing! We dansen nog even op Hitmeister D, maar het zoveelste R&B nummer verveelt. Gelukkig is dit geen probleem, want er zijn nog twee andere zalen. Via een lounge-gedeelte, waar zo mogelijk nog meer te zien is dan op de dansvloer, komen we bij de tweede zaal. Jack de Marseille begint net aan zijn set. Een eentonige beat laat de menigte totaal los gaan. Het podium waar deze dj voor staat is omgetoverd tot een enorme box. In de box, afgezet met grote witte spijlen, zitten een aantal 'babys' en hun leidster. Mooie jongens en meisjes in niets meer dan een hemdje en een witte luier kijken constant verbaasd of verdrietig de zaal in terwijl ze op hun duim of speen zuigen.

Ook de eentonige beats van Jack de Marseille vervelen ons al snel. We besluiten naar de lounge te gaan om al die mensen die wél door het strikte anti-patserbeleid gekomen zijn eens goed te kunnen bekijken. In het midden van de lounge staat een grote ronde schijf met daarop zachte rollen om op te zitten of tegenaan te hangen. Vanaf hier hebben we een perfect uitzicht.

flirten niet hip

Uiterst relaxed zitten we op een rol. In plaats van zelf rond te moeten kijken, draait de schijf heel langzaam rond. De lucht ruikt zwaar en zoet naar Nag Champa wierook en het is moeilijk een gesprek met iemand te voeren terwijl er zoveel te zien is. Een schilderij van een naakte vrouw met haar benen wijd, hangt boven een stapelbed. Links en rechts verspreid door de lounge staan computerspellen, een tafelvoetbalspel en een airhockeyspel. Dames met diepe decolletés en torenhoge hakken wiegen langzaam voorbij. Heren met pony's, *loose fit* broeken, t-shirts en sportschoenen praten en drinken een beetje met elkaar of spelen een spelletje. Er wordt niet overduidelijk veel geflirt. Blijkbaar zijn alle mooie mensen al voorzien, of is flirten niet hip.

Om vier uur begint Roog zijn dj-set. Hoewel het

duidelijk wat rustiger is geworden in het pand, staat de zaal waar Roog draait stampend vol. Zijn swingende beats trekken iedereen door de laatste paar uurtjes heen. Rond half zes begint het duidelijk leeg te lopen. Er is eindelijk ruimte om echt te dansen, maar de meeste mensen hebben er geen fut meer voor. Wij besluiten ook naar huis te gaan, het is leuk geweest. Binnen tien minuten staan we buiten, met jassen en al. Buiten staan er weer pendelbussen klaar om ons naar de parkeerplaats te brengen. Het parkeerveld ligt er verlaten bij, maar de graansilo ziet er nog net zo uitnodigend uit als op de heenweg.

In de auto bespreken we de avond. Het anti-patserbeleid werkt perfect. Door de juiste mensen te weigeren, is de sfeer in de enorme club gewoon goed. En over de club zelf: je moet er geweest zijn om te ervaren dat het totaalplaatje van Now&Wow gewoon klopt.

Tosca Sel

CABARETIER JAVIER GUZMAN

foto: Anne Luchari

De wandelende paradox Javier Guzman (27). Hij trekt zich het gebrek aan sociaal denken en doen in de maatschappij zeer aan, maar lijkt een individualist, peinzend en afstandelijk. Zijn boosheid hangt vaak als een donkere wolk boven zijn hoofd, maar hij weet zijn frustraties in een handomdraai om te zetten in materiaal voor zijn hilarische conferences en stand-up shows. De kettingrokende Amsterdammer, die deels opgroeide in Rotterdam ('Ik heb nog altijd een zwak voor die stad') gaat dit najaar als een wervelwind door theaters met zijn nieuwe show *Ton Zuur*.

*Een man ligt tweeënhalve jaar dood in zijn flat in Rotterdam voordat hij gevonden wordt. Dit morbide nieuwsbericht werd jouw inspiratie voor je nieuwe show *Ton Zuur*. Wat kunnen we verwachten van deze voorstelling?*

'Die man staat voor mij voor de laksheid naar elkaar toe, egoïsme van de maatschappij. Zijn burens hadden niks door en zeiden naderhand: "Het stonk altijd naar multiculturele maaltijden." Ligt er gewoon een lijk naast je te rotten! Dat greep me aan. Communicatie was nog nooit zo makkelijk, maar tegelijkertijd zijn mensen nog nooit zo eenzaam geweest. De gedachte achter de show is wat zwaar, maar het blijft cabaret en daar horen grappen bij. Morbide grappen misschien, maar desalniettemin grappen.'

Doe je in je dagelijks leven zelf iets om de maatschappij te verbeteren? Spreek jij je eenzame buurman wél aan?

'Ik probeer te leven naar wat ik juist acht. Ik ben ervan overtuigd dat de samenleving zoveel mooier zou zijn als kleine dingen anders zouden gaan. Mensen laten uitstappen uit de tram, geen leeg pakje sigaretten op straat gooien. Dat soort dingen. Hufterigheid irriteert me. Als we die kleine dingen zouden verbeteren, dan was *Ton Zuur* niet zo geëindigd, dan hadden zijn burens na een week misschien gedacht: "Waar is *Ton* gebleven?"'

Naast deze show ga je dit jaar weer de Sinterklaasconference doen. Hoe combineer je die twee?

'Dat is lastig. Er zullen raakvlakken in beide shows zitten. Maar ik heb als stelregel: als het eenmaal op tv is geweest, gebruik ik het niet meer. Ik maak me er niet zo'n zorgen om. Natuurlijk, als ik in bed na zou denken over het feit dat alle shows zowat uitverkocht zijn terwijl het materiaal nog niet eens af is, dan zou ik wel gek worden. Maar dat doe ik dus niet.'

Fenomeen, multi-talent, megapersoonlijkheid: aan superlatieven geen gebrek in de pers. Hoe ga je om met zoveel aandacht en hoe beïnvloedt dat je werk?

'Als je het leest voelt het even lekker, maar ik ga niet naast mijn schoenen lopen. Ik ben nog steeds wie ik ben. Misschien wat serieuzer en iets rustiger dan vroeger, maar niet anders of arrogant. Het is fijn om erkend te worden, maar het kan zo weer omslaan. Ik ben altijd bang voor de eerste recensies, maar tot nu toe heb ik niet te klagen gehad.'

*Je maakt ook uitstapjes naar de filmwereld, zoals het inspreken van *Jon in Garfield* en een rol in de film *Flirt*. Waar gaat *Flirt* over? En hoe is het om als soloartiest te werken in een team?*

'In *Flirt* speel ik Yousef, een jongen die vreemd gaat. De film

'HUFTERIGHEID IRRITEERT ME'

gaat over trouw en ontrouw, wat is het beste in een relatie. Het was prettig om in een team te werken, fijn om de eindverantwoordelijkheid bij iemand anders neer te leggen dan mezelf.

Garfield was een leuke ervaring. Ik heb veel lol gehad met Beau van Erven Dorens (doet de stem van Garfield, red.). Ik wil in de toekomst wel vaker uitstapjes naar de filmwereld maken.'

In het begin van je carrière heb je een stand-up comedy-prijs in Engeland gewonnen.

'Ach, die prijs in Engeland was niet echt belangrijk. Maar het gaf me wel vertrouwen in mezelf, dat had ik daarvoor niet. Ik ging er heen als een gebroken man, het was net uit met mijn vriendinnetje, maar ik kwam terug vol zelfvertrouwen. Dat was wel het *turning point* in mijn carrière, vanaf toen ging alles goed.'

Nu ben je alleen in Nederland bezig. Wil je nog wel eens over de grens kijken en zo ja in welke richting?

'Het lijkt me geweldig om eens in Amerika te spelen. Optreden in cafés en comedyclubs. Nee, Spanje is geen optie! (Guzman werd op Gran

Canaria geboren als zoon van een Spaanse vader en een Nederlandse moeder, red.) Mijn Spaans is prima, maar Spaanse humor is een vak apart.'

Hoe ervaar je het BN-erschap? Heeft een cabaretier te maken met een fenomeen als groupies? En verwacht iedereen altijd dat je leuk en grappig bent?

'Er zijn zeker wel fans en ook groupies. Vrouwen in de kleedkamer en zo. Maar ik heb volgens mij een imago waardoor mensen niet naar me toe durven komen, alleen als ze heel erg dronken zijn en grappig proberen te doen. Dat durven ze dan trouwens maar één keer...'

Vandaar dat norske imago...

'Ja, misschien. Ik ga na de voorstelling vaak de lounge in, maar ik ga mensen dan niet aanspreken zo van: "Wat vond je ervan?" Soms kun je echt zien dat iemand wel een uur heeft nagedacht over wat hij tegen me zal gaan zeggen, daar moet ik dan wel om lachen. Dan komt het er zo onecht uit.'

Het grote publiek zal jou vooral associëren met de 100% AB show en je hebt je in je vorige shows duidelijk uitgesproken in het integratiedebat, inburgering is een beetje jouw onderwerp geworden. Hoe ga je hiermee om in je nieuwe werk?

'Ik heb het er veel over gehad omdat het toen heel erg speelde. Nu er meer nadruk op het uitzettingsbeleid is, zal ik daar weer meer over zeggen. Het is wel dezelfde hardheid waar je mee te maken hebt. Mensen zijn heel racistisch. Laatst was ik in België, dan merk je wel waarom het Vlaams Blok zoveel aanhang heeft. Die mensen hadden een enge lach als ik over allochtonen sprak, te gemeend. Daar confronteer ik zo'n zaal dan meteen mee.'

Straks ga je weer het land in. Is er nog een verschil qua publiek tussen de schouwburg in Krabbendijke of die in Rotterdam? Speel je daar op in, pas je het programma aan?

'Ik lees altijd lokale kranten, voor ik ergens ga spelen. Dan kan ik wat doen met de actualiteit. Natuurlijk zie je verschil in publiek, maar ik pas mijn materiaal niet aan. In een gelovige gemeente maak ik juist grappen over God, zelfs extra hard. Zie het als een soort zendingsdrang.'

Veel cabaretiers wagen zich tegenwoordig aan een column. Iets voor jou?

'Ik heb er wel over nagedacht en ook columns aangeboden gekregen. Maar ik weet niet in welk medium ik zou willen schrijven. Maar dat gaat in de toekomst zeker wel gebeuren. Hoewel... ik ben ook wel weer zo dat als iedereen dat doet, ik het juist niet zal doen.'

Sabine Schipper

Zie voor de speellijst: www.javierguzman.nl

Zaalvoetbal, Vietnamees, belasting-aangifte zelf verzorgen of zakelijk telefoneren in het Duits. Het keuzeonderwijs biedt de mogelijkheid om onderwijs te volgen bij een andere opleiding binnen de hogeschool om zo ook eens over de grenzen van je eigen studie heen te kijken. *Profielen* kijkt met je mee en ging op bezoek bij 'invloed van de media'.

illustratie: Annet Scholten

Invloed van de media Waar of niet waar?

Het bijwonen van een keuzevak in de eerste lesweek leek een bijna onmogelijke opgave. Het begon al bij het plannen: de keuzevakkenwebsite is tijdens de zomer enorm veranderd en ik kon de vakken en de beschrijving ervan niet meer vinden. Dat lukte pas na veelvuldig contact met het keuzevakkenbureau. En toen begon de moeilijkste opgave: het kiezen van een geschikt keuzevak. Ik wilde creatief gaan schrijven, dus om tien uur stond ik bij de Wijnhaven. Helaas: het keuzevak begon een week later. Daarna besloot ik te gaan filosoferen met prentenboeken. Maar dit vak bleek uitgesteld.

Na lang zoeken vond ik een keuzevak dat op de aangekondigde tijd werd gegeven en waar ik van harte welkom was: 'Invloed van de media', gegeven door Marina Meeuwisse. De doelstelling van de vakbeschrijving luidt als volgt: 'Studenten leren op welke manier de media invloed hebben op economie en samenleving. Op welke manier beïnvloeden tv-programma's het denken van mensen? Is commerciële televisie een vooruitgang, of wordt juist de persvrijheid door het bedrijfsleven bedreigd? Welke rol speelt commercie in het nieuws?'

Na de uitleg van het lesprogramma worden een aantal filmpjes vertoond. Eén over de Amerikaanse inval in Somalië, waar de pers eerder aanwezig was dan de militairen. Vervolgens beelden van Berlusconi, de

president van Italië die meerdere televisiezenders en kranten bezit, en het laatste fragment toont Bill Clinton die wacht met uit de auto stappen tot de totale pers zich verzameld heeft.

Een groep van 25 studenten staart glazig voor zich uit, terwijl de docente hen bestookt met vragen als 'kennen jullie Goebbels?' De meeste studenten gaan door met glazig staren. Marina kijkt ondertussen mededocent Armin de Hooge nog eens aan. 'Wie hem niet kent, mag zijn vinger opsteken, dat is niet erg.' Een groot gedeelte van de klas steekt nu zijn of haar vinger op. Vol goede moed begint ze te vertellen over Goebbels (minister van vermaak en propaganda onder Hitler, red.).

Meeuwisse komt tijdens de vertoning van het filmpje over Goebbels naast me zitten. Ze vertelt me dat ze het belangrijk vindt dat studenten leren dat niet alles wat ze lezen of zien waar is. Ik vraag haar of ze de studenten niet te veel informatie geeft voor een eerste kennismaking. Ze antwoordt van niet, in de komende lessen gaat ze meer in op de theorie en uiteindelijk zal alles op zijn plaats vallen.

Op weg naar buiten, bedenk ik me wat mij van deze les het meest is bijgebleven: twijfel aan alles wat je ziet en leest, want lang niet alles hoeft waar te zijn.

Tosca Sel

Als een student en de hogeschool een probleem met elkaar hebben en er niet uitkomen, dan kan de student naar het college van beroep stappen. Dit college van wijze medewerkers en studenten buigt zich jaarlijks over zo'n 25 zaken. In *Recht op de HR* voorbeelden hiervan.

Recht op de HR

klacht van:

studente ergotherapie

tegen:

examencommissie opleiding ergotherapie

uitspraak college van beroep:

GEGROND

Toch een herkansing

Einde oefening. Als het aan de examencommissie van de opleiding ergotherapie ligt, had een studente niet meer aan de HR gestudeerd. De bewuste studente had de toets voor het vak bewegingsleer voor de vierde maal niet gehaald en kon daardoor de propedeuse niet binnen twee jaar afronden. Normaal gesproken betekent dat een negatief bindend studieadvies, maar het college van beroep gaat mee met de klacht van de studente en heeft het besluit van de examencommissie daarom vernietigd. De studente voerde aan dat zij tot voor kort veel medicijnen moest gebruiken waardoor ze last had van veel spanning en onzekerheid. Nu de medicijnen niet meer nodig zijn, ervaart de ergotherapiestudente dat ze zich beter op haar studie kan concentreren. De kans dat ze het vak bewegingsleer nu wel zal halen, schat ze dan ook hoger in. Daarnaast heeft ze zich, na gesprekken met zowel de decaan als de mentor, voorgenomen om zich op een andere manier op de toets voor te bereiden. Voor het college van beroep speelt echter vooral dat de wijziging in het medicijngebruik niet bekend was bij de opleiding. De examencommissie heeft zich, met andere woorden, gebaseerd op onvolledige informatie. Daarbij moet bij de herkansing slechts één punt worden overbrugd en vindt het college de belangen van de studente bij een extra herkansing zeer groot. Concluderend krijgt de aankomende ergotherapeute nu één herkansing.

Jos van Nierop

Foto: Ronald van den Heerik

collega's

GEK VAN HOUT

Op de locatie Wijnhaven is de houtwerkplaats gevestigd. Hier worden studenten van de Willem de Kooning Academie en de lerarenopleidingen geholpen bij het vervaardigen van hun werkstukken. Stephan Götz van der Vet en Hille Hagen zijn de werkplaatsassistenten.

Zowel Stephan als Hille zijn gek van hout. Beiden hebben in het verleden een meubelmakeropleiding gedaan en het eigenlijke vak in de praktijk geleerd. Stephan werkt parttime in de houtwerkplaats en heeft er nog een eigen bedrijf naast, Hille werkt fulltime met de studenten.

Stephan: 'Wat wij doen, is het begeleiden van de studenten bij het oplossen van constructieve problemen. Het is de bedoeling dat wij adviseren hoe ze hun werkstukken in elkaar moeten zetten, maar vaak blijkt hun idee qua uitvoering heel gecompliceerd of zelfs gevaarlijk. De studenten denken vaak: "Dat doen we wel effe." Maar in de praktijk doen wij vaak tachtig procent van het werk.'

Hille: 'De grootste groep bestaat uit havisten die niet zoveel ervaring hebben met materialen en gereedschap. Ze staan hier in het begin met open

mond te kijken naar die draaiende zaagbladen. Anderen hebben eerst een vakopleiding gedaan, zij kunnen hier beter uit de voeten. De opdrachten krijgen ze van hun docenten, wij helpen alleen met de uitvoering.'

Stephan: 'Als de studenten starten met de opleiding, krijgen ze hier een introductie cursus waarin ze leren hoe ze op een veilige manier moeten omgaan met machines. Gedurende acht weken worden ze wegwijs gemaakt op de werkvloer en wordt hen aangeleerd wat wel en niet mag. Bij ons staat de veiligheid voorop: als ze hier met tien vingers binnenkomen, is het wel de bedoeling dat ze er ook weer met tien uitkomen.'

Hille: 'In principe werken we voor elke opleiding. Het leukste is het als het moeilijk wordt. We sturen nooit iemand weg met de boodschap dat iets niet kan. Er is op alle werkplaatsen genoeg vakkennis, we zoeken altijd naar oplossingen en dat maakt het werk uitdagend. Laatst hebben we voor iemand nog een *steady cam* gemaakt.'

Stephan: 'Met dure houtsoorten wordt hier weinig gewerkt. De studenten halen overal hout vandaan. Toen hier de spoorlijn werd aangelegd, kwam het materiaal regelrecht uit de bouwput. Ook het Kralingse Bos wordt niet ontzien. Materiaal opslaan is hier wel lastig. Als we iets speciaals nodig hebben, dan regelen we dat met de groothandel.'

Ik heb het hier reuze naar mijn zin. Soms kom ik 's ochtends aan en dan blijkt het een feestdag of vakantie te zijn. Ik houd daar eigenlijk nooit rekening mee.'

Pauline Tonkens

Assessment Centre
 Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving 010-241 42 00:
 Museumpark kamer MH 02.212
 Openingstijden 08.00-16.30 u.
 Bureau hogeschoolbreed keuze-
 onderwijs 010-241 45 22:
 Museumpark kamer MH 02.212,
 E-mail mipsmaster@hro.nl
 Bureau Instroom 010-241 43 37:
 Museumpark kamer MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Openingstijden ma/ di/do 9.00-17.30 u,
 wo/vr 9.00-17.00 u.
 Museumpark, e-mail
 studievoorzichting@hro.nl

Copyshops Cendris

Kralingse Zoom 010-453 62 18
 Museumpark 010-241 42 01
 Academieplein 010-241 49 16

Decanen

ACADEMIEPLEIN
 Theo van der Burg (do afwezig)
 010-241 48 44, kamer B 110
 Mieke Bos (wo afwezig)
 010-241 48 45, kamer B 102

MUSEUMPARK

Henk de Klerk (vr afwezig)
 010-241 42 56, kamer ML 1.84:
 mwd, cmv, RIVIO, pabo
 Frank Ooms (ma- en di-middag afwezig)
 010-241 42 51, kamer ML 1.88:
 p&s, ergo, fysio, logo
 Marie-Enne Brassier (wo en vr afwezig)
 010-241 42 52,
 kamer ML 1.86: verpleegkunde, opgm

KRALINGSE ZOOM

Puck van der Land (ma afwezig)
 010-453 62 83, K.01.230 (route 43)
 finma en management.
 Spreekuur wo-middag/do- en vr-
 ochtend.
 Jannie Verdonk (wo afwezig)
 010-453 62 48, K.01.305 (route 43)
 ibms, atm, ibl.
 Spreekuur ma-/do-middag, vr-ochtend.
 Jan van Westrenen 010-453 62 84,
 K.01.307 (route 43) cluster commercieel
 Spreekuur ma-ochtend, wo- en do-
 middag. Afspraak maken via
 010-452 66 63

WIJNHAVEN/BLAAK

Johan Wilbrink 010-241 46 96,
 kamer 2,125, lero
 Karin Hillen 010-241 47 85, kamer 2,123,
 wdk
 Wijnhaven 61, 2e verdieping
 Spreekuur ma t/m do 13.00-14.00 u.

PABO DORDRECHT

Puck van der Land 010-453 62 83
 Spreekuur een keer per 2 weken op
 locatie.

Digitale decaan

<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>

StudieDocumentatiehoek

Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

'IK VIND HET EEN EER OM HIER TE WERKEN

Pabo krijgt nieuw gezicht

Deze zomer verhuisde de pabo van de Wijnhaven naar het Museumpark. Tegelijkertijd trad een nieuwe directeur aan: Fred Feuerstake (40). Profielen sprak met hem over het Rotterdamse basisonderwijs en de toekomst van de pabo.

'Als je 't somber wilt zien, kun je zeggen: het onderwijs is ziek. Ik wil dan ook niets liever dan een bijdrage leveren aan een kwaliteitsimpuls in het Rotterdams basisonderwijs. Dát is wat ik als directeur van de pabo wil bewerkstelligen.' Aan het woord is Fred Feuerstake, de nieuwe directeur van de pabo. 'En de leerkrachten die wij opleiden moeten dat vormgeven. Zeker in een multiculturele stad als Rotterdam, met alle onderwijskundige problemen van dien, moeten we ons afvragen: hoe breng je basisvaardigheden als taal en rekenen over aan basisschoolleerlingen in al hun diversiteit? Waar wil en moet het beroepenveld naartoe, wat vragen basisschoolleerlingen, wat is ef-

fectief onderwijs voor mijn kinderen? Ik zoek de antwoorden in het aansluiten bij de beleevingswereld van kinderen, bij het ontwikkelen van hún individuele competenties. Bijvoorbeeld: leerlingen gaan bij het vak wereldoriëntatie aan de slag met de ontstaansgeschiedenis van hun wijk op een manier die aansluit bij hun mogelijkheden. Ze kunnen wijkbewoners interviewen, gastsprekers uitnodigen, maquettes bouwen. Op deze manier krijgen ze onderwijs dat betekenisvol is.

'Het nadenken over competentiegericht leren is natuurlijk voor de pabo niet nieuw. Er waren al allerlei activiteiten om daaraan vorm te geven. Die zijn op dit moment nog te versnipperd. Ik wil daarin meer lijn aanbrengen, meer structuur. Dezelfde slag heb ik eigenlijk ook gemaakt bij m'n vorige werkgever, osg Nieuw Zuid. Ik was directeur voor het vmbo en heb daar onderwijsvernieuwingen doorgevoerd volgens het Wanita-

Foto: Leven Willemse

concept: competentiegericht leren met behulp van individuele leerplannen.'

kabinetsplannen

Mooie plannen, maar in de praktijk wordt er volop bezuinigd op het onderwijs. Als het tegenzit, ontvangen onderwijsinstellingen straks geen geld meer voor studenten van dertig jaar en ouder. Een maatregel die de pabo hard zal treffen. Feuerstake: 'Een derde van de instroom bij de pabo in Rotterdam bestaat uit deeltijders. Een groot deel daarvan is 30+. Voor velen is

het tweede-kans onderwijs. Mensen die vroeg zijn gaan werken, maar toch graag een opleiding willen volgen. Deze maatregel zal leiden tot een vermindering van de deelname aan het hoger onderwijs in het algemeen en aan de pabo in het bijzonder. Dat is maatschappelijk gezien een slechte zaak en past helemaal niet bij de ambities van een kenniseconomie. Bovendien vraagt het beroepenveld juist om deze deeltijders. Als de maatregel doorgaat, zal niet alleen de pabo daar onder lijden, maar ook het basisonderwijs in Rotterdam.' Dorine van Namen

Helpdesks

COMPUTERS

Openingstijden ma t/m do: 8.30 tot 16.30 u, vr: tot 16.00 u. In schoolvakanties gesloten.
Academieplein kamer I 302, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 48 23,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Academieplein@hro.nl
Museumpark, kamer MH 01.121, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 44 11,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Museumpark@hro.nl
Wijnhaven/Blaak, kamer 03, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 47 07,
e-mail: Helpdesk.FADI-ICT.Wijnhaven@hro.nl
Kralingse Zoom, kamer K.01.425 (route 43):
telefonisch bereikbaar ma t/m do 8.00-22.00 u, vr 8.00-16.30 u. op 010-453 62 57,
e-mail: Helpdesk-ICT-KralingseZoom@hro.nl

DYSLEXIE

Contactpersoon Nel Hofmeester
Academieplein B 1.08.
Afspraken voor di of do: 010-241 49 82 / 46 81
e-mail: P.M.Hofmeester@HRO.NL.

LOGOPEDIE

Wijnhaven 61
Cluster lerarenopleiding VO/BVE
010-241 46 80, Mieke Bosch en Jeanine Hoogerland.

NEDERLANDS ALS TWEDE TAAL

Taalsprekuren
Academieplein kamer B1.08 (naast decanen), 010-241 49 82
Spreekuur wo 13.00-14.00 u. Netty van der Veen, e-mail N.van.der.Veen@hro.nl

Museumpark kamer MH 1.309, 010-241 43 82
Spreekuren ma 11.00-12.00 u Brenda van Ginkel, e-mail B.M.van.Ginkel@hro.nl en do van 11.00-12.00 u Hilde Valentin e-mail H.M.Valentin@hro.nl

Wijnhaven kamer 2.123, 010-241 46 81 of 06-45 32 42 21
spreekuur ma 9.30-10.30 u,
Tom van Son,
e-mail T.van.Son@hro.nl
(ook bereikbaar op de Overblaak 85, kamer 0.004, van 9.00-10.00 u)

Kralingse Zoom kamer 02.307 (route 97), 010-453 62 83 of 06-45 32 42 21
spreekuur ma 13.00-14.00 u.
Tom van Son,
e-mail T.van.Son@hro.nl

INFORMATIE BEHEER GROEP (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam
ma t/m vr 9.00-17.00 u.
IB-groep Infolijn 050-599 77 55 (9.00-20.00 u.), www.ib-groep.nl/.

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom 91, K.Z2.002 (route 101), 010-453 62 95/453 60 05
fax: 010-453 60 07,
e-mail: international-office@hro.nl.
www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

facilitaire dienst
Academieplein 010-241 48 08/48 06
Kralingse Zoom 010-241 62 61 (K.Z2.003, route 102).
Museumpark 010-241 42 15/42 19
Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Readershop

Academieplein (2e etage)
Openingstijden regulier ma/do 8.30-18.30 u, di 8.30-20.00 u, wo 8.30-18.00 u, vr 8.30-16.00 u. Gedurende de eerste twee weken van elke onderwijsperiode geopend: ma/di/do 8.00-20.15 u, wo 8.30-18.00 u en vr 8.30-16.00 u.
Museumpark
Openingstijden regulier: ma/do 10.00-12.30/13.00-15.00/17.00-18.30 u, di/wo/vr 10.00-12.30/13.00-15.00 u. In 1e kwartaal eerste 2 lesweken hele dag geopend. In 2e, 3e, 4e kwartaal de eerste lesweek hele dag geopend.
Wijnhaven (begane grond)
Openingstijden ma t/m do van 8.30-15.00 u en van 17.00-19.00 u. Vrijdag gesloten.

HR denkt mee in strijd tegen wateroverlast

Geef water de ruimte

Steeds vaker hebben delen van Nederland te kampen met wateroverlast. Eens te meer wordt duidelijk dat we onder de zeespiegel leven en dat waterbeheer van enorm belang is. Docent Leo van Gelder van de opleiding civiele techniek weet er alles van.

Aan Leo van Gelder zal het niet liggen. De docent zet zich niet alleen op de HR in voor waterbeheer. Als heemraad (dagelijks bestuurder) maakt hij deel uit van het waterschap IJsselmonde en rond deze tijd hoopt hij herkozen te worden om daarna

deel uit te gaan maken van het fusiewaterschap Hollands Delta. Waterschappen houden zich onder meer bezig met het onderhoud van dijken en de berging van water. Van Gelder: 'De laatste tijd beginnen we in te zien dat het niet alleen maar een kwestie

is van techniek, maar ook van de inrichting van de hele infrastructuur. We moeten meer gaan spelen met water, we moeten water de ruimte geven.'

creatief drooghouden

Dit onderwerp komt nadrukkelijk ook bij projecten van de opleiding civiele techniek van de HR aan de orde. 'Studenten komen met creatieve ideeën over hoe je Nederland droog kunt houden. Een beetje fantaseren mag dan', verklaart Van Gelder. 'En dan komen ze met stuwmeren, grote windmolens of met gigantische sponzen die als een buffer fungeren.' Dat laatste is volgens de docent niet eens zo'n gek idee omdat het in het verleden in grote delen van het land zo heeft gewerkt. Het land bestond immers uit veen dat het water opnam. In het tweede jaar civiele techniek houden studenten zich specifiek bezig met polders en waterhuishouding en dus ook met het actuele probleem

van het tekort aan waterbergingen. 'Vierdejaars studenten van verschillende opleidingen kregen bijvoorbeeld de opdracht om in Pernis een waterberging te combineren met een recreatieve bestemming. De noodzaak van zo'n berging werd vorig jaar actueel toen er gedurende een droge periode te weinig zoet water was. Het idee is nu om holle kunststofelementen te gebruiken die worden ingegraven. Daar bovenop wordt een trapveldje gerealiseerd dat in strenge winters dienst kan doen als ijsbaan. Dat plan komt nu in het Waterstructuurplan', vertelt Van Gelder met enige trots. Een ander succesverhaal is de opdracht die studenten uitvoerden voor het waterschap Goeree-Overflakkee. De studenten veranderden in hun plan watergangen, sluisjes en de tussenbemaling waarmee een veel efficiëntere gebiedsindeling ontstond. 'Het waterschap vond het zo goed dat ze het als leidraad hebben genomen', aldus de docent over het plan dat ook de landelijke Vitae-prijs won. Een mogelijkheid voor het creëren van bergingen is ook het aanwijzen van polders die in noodsituaties onder water gezet kunnen worden. De consequentie is dan wel dat daar niet gebouwd zal gaan worden. Van Gelder: 'Tenzij je drijvende woningen bouwt die met het water omhoog gaan. Ik weet van een onderzoek waarbij namens een woonbotenbedrijf uitgezocht wordt hoe je van individuele woonboten hele dorpen kunt maken. Je ziet ook dat mensen het op prijs stellen om aan het water te wonen. Een kleine stap verder is wonen in het water.'

Jos van Nierop

foto: Ronald van den Heerik

Mediatheken

Info op

www.hro.nl/mediatheek/www.mediatheek.hro.nl. Catalogus hogeschoolmediatheken op <http://vubissmart.hro.nl>

Academieplein 010-241 48 20

Openingstijden ma/di/do 8.30-21.00 u; wo 8.30-17.00 u; vr 8.30-18.30 u.

Kralingse Zoom 010-453 62 78

Gebouw II, K.N1.104 (route 77)

Openingstijden ma/di/do 9.30-16.30 u; wo 9.30-21.00 u; vr 9.30-14.30 u.

Museumplein 010-241 4393

Openingstijden ma t/m do 8.30-21.00 u; en vr 8.30-16.30 u.

Wijnhaven 010-241 47 02 (balie),

010-241 46 54 (werkkamer)

Openingstijden ma/di/do/ 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.

Kunstkelder Willem de Kooning

Academie 010-241 47 73

Openingstijden ma/di/do 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.

Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats

Openingstijden ma/do/vr 9.30-15.30 u,

di 9.30 - 15.30 u en 17.00/18.00-22.00 u.

Woensdag gesloten

Info (opleidingen)**Zilver voor studenten Hogeschool Rotterdam**

Vier studenten van de Randstad Topsport Academie-Hogeschool Rotterdam hebben bij de Olympische Spelen in Athene een zilveren medaille behaald. Edith Bosch bij het judo en Teun de Nooijer, Erik Jazet en Taeke Taekema bij het hockey.

Alumni-activiteiten Rotterdam Business School (RBS)

Een projectgroep van zeven vierdejaars studenten International Business en Languages (IBL) organiseerde op 16 juni 2004 voor de eerste maal een activiteit in de vorm van een seminar voor alumni van de RBS. De drie opleidingen die onder deze noemer vallen zijn IBL, IBMS (International Business and Management Studies) en TMA (Trade management aimed at Asia). Ieder jaar zal een nieuwe projectgroep zich met het alumni-beleid van de RBS bezig houden en een à twee keer per jaar een activiteit organiseren.

Studentenvereniging AUGUSTIJN

AUGUSTIJN richt zich met name op de technische opleidingen en de kunst-academie. De sociëteit bevindt zich op de locatie Academieplein aan de G.J. de Jonghweg 4-6. De ruimte wordt gedeeld met de studentenvereniging Thonis. De vereniging organiseert sociëteits-avonden in de bar op donderdagen van 15.00 tot 03.00 en 'houdt daarbij rekening met de altijd roodstaande student'. Dat betekent dat een Augustijnlid een barkaart voor € 4,50 koopt en daar vijf glazen bier/fris op kan krijgen. Niet-leden zijn ook welkom en betalen € 5,50 voor een barkaart. Wat kun je verwachten van je lidmaatschap bij AUGUSTIJN? Joram Peeters, voorzitter: 'Een hoop plezier, goede herinneringen, ouderejaars die je kunnen helpen met je studie en met andere dingen binnen de hogeschool.' En dat alles voor een luttele €12,50 per jaar. Ben je geïnteresseerd? Kom dan gewoon een keertje langs op een donderdag. Meer weten: www.asv-augustijn.nl.

'HOGESCHOOL-HUMMER'

over aantal jaar in productie

Uniek autoproject van afdeling Engineering

Een auto ontwikkelen met de bedoeling deze op de markt te brengen. Het cluster engineering heeft met deze ultieme simulatie van de beroepspraktijk een wel heel uniek project op touw gezet. Uit de vier uiteindelijke ontwerpen van de zogeheten kitcars kozen Algemeen Dagblad-lezers de Fenix, een soort doe-het-zelf-Hummer.

Initiatiefnemers van de opleiding industrieel product ontwerpen (ipo) zijn, ondersteund door studenten autotechniek, elektrotechniek en werktuigbouwkunde, vanaf mei 2003 bezig met het ontwerpen van de ideale kitcar. Een kitcar is een auto die deels bestaat uit nieuwe onderdelen en deels uit gebruikte donoronderdelen. Zo kun je dus bijvoorbeeld een supermodern lichtgewicht design combineren met een tweedehands Volkswagen-motor, zoals het geval is bij de Fenix. Een kitcar is relatief goedkoop eigenhandig in elkaar te zetten.

De redactie van het AD kwam zelf met het idee van een verkiezing van het populairste ontwerp onder haar lezers, na benaderd te zijn door de mensen van het kitcar-project. De samenwerking met het AD verliep heel plezierig. Ipo-docent Ronald van Gils: 'Naast de aandacht voor ons project middels de verkiezing, hebben twee AD-autojournalisten geholpen met het bepalen van de vier ontwerpen en veel professionele feedback gegeven. Zo krijgen wij ook steeds meer een beeld

van hoe de markt in elkaar zit en wat men wil.' Van Gils vindt de Fenix wel een logische keuze. 'Hij heeft een echte kitcar-uitstraling, de andere drie ontwerpen leken toch wat meer op standaard productieauto's.' De keuze van de Fenix is wat Van Gils betreft zeker niet bindend. 'Het is een lang proces waar we mee bezig zijn en het is niet zo verstandig om al in zo'n vroeg stadium je pijlen op één ontwerp te richten. De Fenix heeft nu misschien een streepje voor, maar in eerste instantie zullen alle ontwerpen verder worden uitgewerkt.' Bij het ontwikkelen van een auto kan je niet over één nacht ijs gaan. 'Het gaat er natuurlijk niet alleen om of de auto er leuk uitziet. Wat de studenten in hun hoofd hebben, moet ook technisch en financieel haalbaar zijn. Daarom adviseren de studenten autotechniek de ontwerpers over de mogelijkheden op technisch gebied maar ook qua wetgeving. Waar moet een auto allemaal aan voldoen om door een keuring heen te komen?' Het project wordt niet alleen uitgesmeerd over meerdere opleidingen, maar ook over meerdere jaren. Over drie of vier jaar zal het eerste officiële prototype van de kitcar gerealiseerd zijn. In de tussentijd zullen een hele hoop studenten bij engineering leren van en werken aan het project.

Sabine Schipper

Zie <http://projectkitcar.tk>

'Ibl-opleiding HR boekt

VEEL VOORUITGANG'

Onlangs werden de veertien opleidingen international business & languages (ibl) gevisiteerd, dat wil zeggen op kwaliteit beoordeeld. De ibl-studie van de Hogeschool Rotterdam hoort volgens de visitatiecommissie bij de betere opleidingen.

Het internationaliseringsbeleid van de hbo-opleidingen economie en talen laat te wensen over. Bovendien onderscheiden ze zich te weinig van andere op het buitenland gerichte opleidingen, waardoor studenten soms met verkeerde verwachtingen aan hun studie beginnen.

Voor het werkveld en de aspirant-studenten is het beeld van de ibl-studie lang niet altijd duidelijk, oordelen de deskundigen. Ze adviseren ibl

zich scherper te profileren ten opzichte van verwante opleidingen als international business & management studies en commerciële economie.

De ibl-opleiding van de HR komt echter heel wat beter uit de bus dan het landelijk gemiddelde. De Rotterdamse ibl-opleiding heeft sinds de vorige visitatie veel vooruitgang geboekt, vinden de deskundigen. Zo krijgen de studenten al in de propedeuse een goed beeld van het beroep en kunnen ze snel voor zichzelf bepalen of ibl wel de juiste studie voor ze is. De sfeer bij de opleiding is goed en er wordt continu gewerkt aan de verbetering van het onderwijs. Het plan om het huidige onderwijsprogramma te vervangen door een op competenties gericht curriculum, juicht de commissie toe. Ook het buitenschoolse on-

derwijsprogramma is goed georganiseerd. De docenten van de opleiding maakten op de commissie een zelfbewuste, betrokken en vernieuwingsgezinde indruk.

Toch constateert de commissie ook een enkel zwak punt. Zo moet de opleiding beter in de gaten houden of haar studenten wel voldoende gekwalificeerd zijn om goed te kunnen functioneren in de beroepspraktijk. Beter overleg met afgestudeerden en hun werkgevers is daarvoor gewenst.

HOP, Hein Cuppen

Drempel schouwburg niet zo hoog als je denkt

STUDENTEN UITBURO nieuw op de HR

Wat doe jij meestal op je vrije avonden? Naar de kroeg, filmpje pakken, voor de tv hangen? Er is nog veel te ontdekken in Rotterdam, maar veel studenten blijken het toch lastig te vinden zich te verdiepen in cultuur. Om meer aansluiting te vinden bij de hbo'ers, kwam de culturele sector in Rotterdam met het initiatief voor een Studenten Uitburo.

De organisatie Rotterdam Festival ging namens de culturele sector met de Hogeschool Rotterdam om tafel om te praten over studenten en cultuur. Het college van bestuur was zeer geïnteresseerd in verbetering van het culturele klimaat op de HR. Onder toezien oog van Rotterdam Festivals, die het project verder coördineert, ontstond zo het Studenten Uitburo. Hier kunnen studenten terecht voor informatie over en kaarten voor theater, muziek en musea, cabaret, stand-up comedy en *poetry slam*.

Rinske Schellekens van Rotterdam Festivals concludeerde uit een onderzoek dat de drempel voor jongeren om van cultuur te genieten te hoog is. 'Mensen weten vaak niet wat er allemaal is of waar ze terecht kunnen voor informatie. Ook denken ze vaak dat het allemaal heel veel kost. Vreemd, want een filmkaartje is vaak nog duurder dan een kaartje voor theater.'

Deze drempels neemt het Studenten Uitburo weg door overzichtelijke brochures en een actuele website uit te brengen, op maat gemaakt voor studenten. Het Uitburo is gevestigd in de hogeschool, op de begane grond van de locatie Museumplein (ML 080). Hier kun je vragen stellen en brochures of de kaartjes voor de voorstellingen van je keuze ophalen. Studenten krijgen

korting, dus klagen over de prijs is er niet meer bij! Op de locaties Academieplein, Kralingse Zoom en Blaak/Wijnhaven kun je bij de bedrijfsbureau's ook terecht voor kaarten en informatie van het Uitburo. Het Studenten Uitburo zal daarnaast ook op onderwijsniveau actief zijn. Schellekens: 'Het Uitburo zal naast één vaste coördinator ook draaiende gehouden worden door studenten, bij wijze van stage of werkervaring. Daarnaast willen we, door middel van onze contacten binnen de culturele sector, stageplaatsen creëren voor studenten als aanvulling op het huidige aanbod.' De samenwerking tussen de school en culturele instellingen heeft ook geleid tot werkgroepen van clusterhoofden en mensen uit de sector die samen nieuwe lesprogramma's gaan ontwikkelen.

Sabine Schipper

Meer informatie: www.studentenuitburo.nl

WELKE MASTERS PASSEN?

Bacheloropleidingen en masters. De begrippen bestaan nog niet zolang en de bekendheid ermee is ook nog niet zo groot. Waar halen HR-studenten die door willen studeren hun informatie vandaan? Hoe vind je de master die bij je past? Twee studenten vertellen.

Tomasz Radecki was het afgelopen studiejaar vierdejaars student chemie, om precies te zijn organische chemie. Dit jaar is hij sterrenkunde gaan studeren in Utrecht. 'Ik heb al een paar vakken gevolgd', vertelde hij afgelopen juni. Een makkelijke overgang van zijn hbo-bachelor naar deze universitaire studie zat er immers niet in. 'Omdat het een niet verwante opleiding is, moet ik weer bij de bachelor beginnen. Wel zijn er vrijstellingen te regelen.' Als sterrenkunde na een jaar niet bevalt, gaat Tomasz een chemie-master doen in Leiden. Dat kost hem 'slechts' anderhalf tot twee jaar. Bij Joost van Lier, momenteel tweede-

jaars bedrijfseconomie aan de HR, kan het allemaal een stuk sneller gaan, weet hij. 'Met mijn huidige studie bedrijfseconomie is het mogelijk mijn masters bedrijfseconomie in één jaar te behalen. Maar dan moet ik in het vierde jaar wel kiezen voor de afstudeerrichting wetenschappelijk onderwijs.' Joost denkt er sterk over om hier inderdaad voor te kiezen en na de HR verder te studeren aan de Erasmus Universiteit. Van zijn decaan van de middelbare school hoorde hij over deze mogelijkheid.

Qua informatieverstrekking spelen decanen, ook van de HR, een grote rol, meent Joost. Hetzelfde

geldt voor internet, hoewel de zogenoemde *mastermatch* van Carp weinig uitkomst biedt. Zowel Joost als Tomasz maken duidelijk dat dit zoekprogramma met name is gericht op het universitaire onderwijs. Tomasz: 'Wat me verder opviel is dat je eigenlijk al op de site van bijvoorbeeld de Informatie Beheer Groep moet hebben gekeken om wat makkelijker te zoeken. Er zijn namelijk veel mogelijkheden per richting. Je moet er dus even doorheen bladeren voordat je weet wat het inhoudt en waar het gegeven wordt.' Beide studenten vinden het vooral belangrijk persoonlijk navraag te doen over de studiemogelijkheden. Joost is van plan open dagen te bezoeken, Tomasz sprak met studenten van de Universiteit Leiden toen hij daar stage liep. 'Ook heb ik daar met de studiebegeleider gesproken van zowel chemie als sterrenkunde. En de decanen op de universiteit hebben de begrepen en de programmaopbouw uitgelegd. Maar voor een verwante vervolgopleiding kun je uiteraard ook je vakdocenten van de hogeschool aanspreken.'

Jos van Nierop

Naar DE ANTILLEN voor STUDIEPUNTEN

Stagelopen of een paar maanden studeren op de Nederlandse Antillen wordt makkelijker. Dit moet één van de gevolgen zijn van de samenwerking die de HR dit jaar is aangegaan met de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA).

De samenwerking met de UNA komt niet zomaar uit de lucht vallen. Bij het internationaliseringsbeleid van de HR is het immers de bedoeling zoveel mogelijk te doen met onderwijsinstellingen uit landen die ruim zijn vertegenwoordigd in Rotterdam. Voor zowel docenten als studenten van beide instellingen moet dat vervolgens het nodige opleveren, maakt HR-beleidsmedewerker Raily Goedgedrag duidelijk. 'Deze overeenkomst moet er bijvoorbeeld voor zorgen dat de studenten van ons die op de Antillen gaan studeren of er stage gaan lopen, begeleiding krijgen van docenten van de UNA. Daarnaast krijgen ze de mogelijkheid om op de campus van de universiteit te gaan wonen.' De HR en de UNA zullen hun pijlen in eerste instantie vooral richten op de technische faculteit. Zo wordt er met hulp van het instituut voor servicemanagement (ism) en de kenniskring logistics van de HR een opleiding logistiek opgezet op Curaçao. Deze opleiding zal waarschijnlijk in het studiejaar 2005/2006 van start gaan. 'En', vult Goedgedrag aan, 'het is ook de bedoeling dat docenten van ons er les gaan geven.' Ook zullen bestaande onderwijsprogramma's van de UNA en de HR beter op elkaar worden afgestemd. Goedgedrag: 'De bedoeling is dat programma's zoveel mogelijk uitwisselbaar zijn, zodat je er hetzelfde aantal studiepunten voor kunt geven. Op die manier kunnen studenten heel makkelijk een deel van hun studie op de Antillen doen en kunnen hun studenten makkelijk hierheen komen.' Ook het uitwisselen van docenten zal een

uitvloeisel zijn van de samenwerking, weet de beleidsmedewerker van de HR. 'Dan kun je denken aan specifieke vakinhoudelijke gastcolleges, colleges over Latijns-Amerika of over de cultuur', aldus Goedgedrag die denkt dat laatstgenoemd onderwerp interessant kan zijn voor mwd-studenten die dan leren hoe ze om moeten gaan met Antillianen in Rotterdam. 'Een docent van de UNA kan hier ook een college geven over een onderwerp als asfalt in de tropen. En op de Antillen kan iemand van ons het hebben over waterbouw, bruggen en havens.' Goedgedrag sluit overigens niet uit dat in een later stadium ook andere faculteiten meer bij de samenwerking betrokken worden. Met het contact met de UNA denkt de HR eveneens andere contacten in het Caribische gebied aan te kunnen boren. De UNA werkt immers samen met de universiteiten van Aruba en Suriname terwijl de rector voorzitter is van de verenigingen van onderwijsinstellingen in Latijns-Amerika en het Caribische gebied, de UNICA. Ook de stafbureaus van beide onderwijsinstellingen zullen nauwer met elkaar gaan samenwerken. Met name op het gebied van kwaliteitszorg en accreditatie zal er sprake zijn van kennis- en informatie-uitwisseling. Jos van Nierop

foto: Ronald van den Heerik

De Hogeschool Rotterdam heeft voor haar opleiding autotechniek twee BMW's ter beschikking gekregen. Jasper Tuytel (tweede van links) krijgt de sleutels overhandigd door de heren De Jong en Clarijs van BMW Group Nederland. De HR is heel blij met de gift en gaat de BMW's 523i en 740i gebruiken in het Automotive Competence Center.

Leerbedrijven Da Vinci College ONDER DE LOEP

Werkplaats-ict doet het belabberd en Da Vinci Travel is goed bezig. Dat is in het kort de uitkomst van een afstudeeronderzoek over onderwijsleerbedrijven op het Dordtse Da Vinci College. Het onderzoek werd gedaan door studenten van de differentiatie Opgroeien in de Stad.

Vmbo- en mbo-scholen bij elkaar in de buurt gesitueerd. Dat is ongeveer het doel van Leerpark Dordrecht, waar het Da Vinci College onderdeel van uitmaakt. In de praktijk betekent dat onderwijsvernieuwing waarbij onderwijs, bedrijfsleven en de gemeente nauw samenwerken om de kwaliteit te verbeteren. En vooral ook om de uitval terug te dringen.

Onderwijsleerbedrijven zijn al langer dan vandaag een mogelijkheid om dat aan te pakken. In dergelijke bedrijven moet de leerling op school kennis maken met vaardigheden en competenties die hij in de beroepspraktijk nodig heeft. Dat dit niet altijd gebeurt, concludeerden vier studenten van de Hogeschool Rotterdam afgelopen semester in hun afstudeerproject. Elcke Boogaarts (pedagogiek), Sandra van der Horst (pabo) en Jenny van Holsteijn en Michel de Jong (beiden sph) onderzochten in het kader van de differentiatie Opgroeien in de Stad (en in opdracht van het Bureau Leerpark) het nut van onderwijsleerbedrijven.

Genoemde studenten hielden twee leerbedrijven van het Da Vinci College tegen het licht en daaruit bleek dat met name werkplaats-ict niet voldoet. Zo ontbreken mentoren en verloopt de communicatie tussen tutores en leerlingen niet goed. Ook komt er weinig terecht van de te behalen competenties. 'Er is bijvoorbeeld geen contact met klanten', vertelt Jenny. 'En veel leerlingen doen maar één ding, halen bijvoorbeeld alleen maar computers uit elkaar. Onze suggestie is daarom om een

groepje van vijf leerlingen te maken die samen het hele proces doorloopt en roulerend werkt.' Dat groepje zou dan zoveel mogelijk moeten bestaan uit leerlingen van verschillende opleidingen, menen de afstudeerders.

Opmerkelijk genoeg konden ze deze bevinding spiegelen aan hun eigen groepssamenstelling. 'Ja, wij zijn ook een multidisciplinair groepje', vertelt Jenny. De studenten maakten bij hun presentatie ook duidelijk dat de taken binnen de groep met opzet rouleerden; ze moedigden elkaar bijvoorbeeld aan om ook eens te presenteren of te notuleren. Overigens werd tijdens de presentie door een van de toehoorders geopperd om in een onderwijsleerbedrijf juist ook medewerkers van de deelnemende bedrijven te laten meedraaien. Als je het leerbedrijf volgens een moderne organisatiestructuur opzet, kunnen ook zij zeker nog wat leren.

Hoewel al eerder duidelijk was dat Da Vinci al een tijdje niet meer 'investeert' in werkplaats-ict,

was men bij het Bureau Leerpark 'heel gelukkig' met het onderzoek. 'Het is heel belangrijk dat je dit gedurende het proces tegen het licht houdt. En dat je dat heel helder doet met daarbij soms harde oordelen', sprak een van de mensen van het bureau. Met het andere onderzochte leerbedrijf, Da Vinci Travel, was het trouwens een stuk beter gesteld. Beroepscompetenties, zoals beleefd zijn tegen klanten en het samenwerken in een team, werden daar wel aangeleerd. Bovendien ging men regelmatig naar het meewerkende reisbureau en werden er echt reizen geboekt. 'Daardoor raken ze gemotiveerd', aldus Michel, die stelde dat bij Da Vinci Travel ook weer niet alles al perfect verloopt. 'Travel is toch nog vooral een onderwijsvorm met een docent die voor een klas staat.'

Jos van Nierop

Jasper Tuytel is fel tegen het plan van het kabinet Balkenende om het hoger onderwijs geen geld meer te geven voor studenten van ouder dan dertig jaar. Tijdens de jaaropening, begin deze maand, maakte de voorzitter van het college van bestuur dit meer dan duidelijk.

FNV-voorzitter Lodewijk de Waal

Jasper Tuytel, voorzitter college van bestuur HR

‘De stomste maatregel die ik de afgelopen jaren ben tegengekomen’ Jaaropening 2004

‘Het is in mijn ogen zo’n beetje de stomste maatregel die ik de afgelopen jaren ben tegengekomen’, aldus Tuytel. Hij vindt dat we juist nu, en juist in een grote stad als Rotterdam, meer hoger opgeleiden nodig hebben. ‘Want in deze regio hebben we het laagste opleidingsniveau. Binnenkort stoppen veel *babyboomers* met werken en de economie gaat weer aantrekken.’ De vraag naar hoog opgeleid personeel wordt daarmee zodanig dat dat niet is op te vangen met alleen diegenen die direct na hun middelbare school een studie afronden. Tuytel: ‘Het gaat om tweede kansers, ouderen die wij weer oppakken. Een heel groot deel daarvan is allochtoon en het gaat ook om herintredende en gescheiden vrouwen. Deze mensen hebben vaak de financiële middelen niet om te gaan studeren.’

De maatregel druist volgens de collegevoorzitter eveneens in tegen het door het kabinet ingestelde Innovatieplatform dat met voorstellen moet komen om de innovatiekracht te versterken. ‘We hebben nu vierhonderd studenten in de techniek, dertig-plussers die dadelijk niet meer komen. Er wordt dus helemaal niet nagedacht’, aldus Tuytel

die het een minder slecht idee zou vinden als de tweede en derde studies van studenten niet meer bekostigd zouden worden. Ook FNV-voorzitter Lodewijk de Waal, de andere spreker tijdens de jaaropening, maakte zich sterk voor het tweede kans-onderwijs. ‘Er moet worden geïnvesteerd in het beroepsonderwijs. Dat houdt mensen langer aan het werk, bevordert de integratie en is goed voor de kenniseconomie.’ Het is op het moment van schrijven overigens nog onzeker of het kabinet de 30-plusregel daadwerkelijk gaat invoeren.

kanon afschieten

In zijn speech richtte Jasper Tuytel zijn pijlen niet alleen op de buitenwereld. ‘We moeten ook kritisch naar ons zelf kijken’, vond de bestuurder over het rendement van de HR. ‘We zijn er in vergelijking met andere hogescholen niet goed in om studenten met een diploma de deur uit te laten gaan. Dat ligt ook aan de docenten en aan de wijze waarop we ons werk organiseren.’ En dus hamerde hij andermaal op het Rotterdams Onderwijs Model (ROM) waarbij het onderwijs

meer over het jaar gespreid wordt. Tuytel: ‘In de gebouwen kun je nu twee maanden een kanon afschieten, terwijl er bijvoorbeeld in de periode ervoor sprake is van een enorme piekbelasting. Docenten hebben tijdens de pieken weinig tijd voor de studenten en in die twee maanden zijn ze er helemaal niet.’ Een kortere vakantie moet leiden tot werkweken met minder piekbelasting. Hierdoor komt er meer tijd voor scholing van docenten en voor de begeleiding van studenten. Positief was de collegevoorzitter over de forse toename van de instroom van nieuwe studenten. ‘We doen het aanmerkelijk beter dan bijvoorbeeld InHolland of de Haagse Hogeschool.’ Als reden voor de groei noemde Tuytel onder meer het ‘vrij goede assortimentsbeleid’ van de HR. Daarmee doelde hij op populaire nieuwe opleidingen als autotechniek en industrieel productontwerpen. Andere redenen zijn het feit dat de HR zich steeds meer op de eerder genoemde tweedekansers richt, accountmanagers aanstelde die het contact met de middelbare scholen aanhalen en het vernieuwen van de gebouwen.

Jos van Nierop

foto: Levent Willemse

Winnaars van de hogeschoolprijzen. Links rivio-studenten Jaap Crezee en Rogier de Zeeuw, geheel rechts Sia Vogel.

HOGESCHOOL ROTTERDAMPRIJZEN 2004

Innovatieve studenten en medewerker gelauwerd

Tijdens de jaaropening werden traditiegetrouw de Hogeschool Rotterdamprijzen uitgereikt. Dé kans om het vele talent op de HR eens in het zonnetje te zetten. Er waren twee prijzen te verdelen: de Stifobor Studentenprijs en de Medewerkersprijs.

Onder de genomineerden voor de Studentenprijs waren Mervin Cleij, Paul van Dijk, Erwin Demmers en Wouter Huigen van de opleiding industrieel product ontwerpen. Zij werden voorgedragen voor het ontwerpen van een verpakking voor popcorn die uitzet in de oven. Met deze uitvinding waren de studenten al in de prijzen gevallen tijdens de verpakkingswedstrijd 'Een geniale verpakking 2003'. Maar de Stifobor Studentenprijs ging net aan hun neus voorbij. De gelukkige prijswinnaars waren de RIVIO studenten Jaap Crezee en Rogier de Zeeuw. Zij werden gelauwerd voor hun grote verdiensten ter bevordering van het technische informaticaonderwijs binnen en buiten de HR. Eén van de uitvindingen van de studenten, de Beeegle Robot, was eerder al tweede geworden tijdens de nationale *RoboChallenge*. Voorzitter van de raad van toezicht, Carlo de Swart, die de Hogeschoolprijzen uitreikte, was vol lof over de studenten. 'Jullie zijn fantastische en innovatieve studenten, die veel voor de HR betekend hebben.'

Bij de Medewerkersprijs ging de strijd tussen drie genomineerden. Het duo Ronald Ham en Barry Faassen (somi) werd voorgedragen voor het ontwikkelen van een computerprogramma voor de toepassing van het taaktoedeling-instrument. Gerard van Oyen (lerarenopleiding vo/bve) leverde een belangrijke bijdrage aan het ontwikkelen van competentiegericht opleiden, maatwerktrajecten en het gebruik van assessments. Maar het was Sia Vogel die er uitein-

delijk met de prijs vandoor ging. De jury was zeer te spreken over haar omvangrijke en innovatieve oeuvre waarmee zij veel heeft betekend voor de verpleegkundeopleidingen binnen de HR. Maar ook daarbuiten is Sia's inzet niet onopgemerkt gebleven. Ze heeft een belangrijke rol gehad in veel projecten voor opleidingen verpleegkunde op landelijk niveau. Carlo de Swart stak zijn bewondering voor Sia niet onder stoelen of banken. 'Jij bent het voorbeeld van een docent die diepgang weet te geven aan het onderwijs en collega's stimuleert. Ik heb diep respect voor je en ben ongelooflijk trots.'

'Toen ik de beschrijving van mijn oeuvre hoorde, was ik eigenlijk verbaasd dat het over mij ging. Het was zo'n mooie voordracht', laat Sia na afloop van de uitreiking weten. Een doel voor het prijzengeld, een bedrag van 2750 euro, heeft ze nog niet gevonden: 'Daar heb ik nog niet over nagedacht, maar ik wil er wel iets speciaals mee doen.'

Rogier heeft al wel een bestemming voor het prijzengeld gevonden. 'Ik ga met oud en nieuw lekker naar de zon toe, dat is er deze zomer door de vele projecten niet van gekomen.' Jaap gaat voor een digitale camera. De twee studenten moeten nog een paar vakken afronden en dan zijn ze klaar met hun opleiding technische informatica. Het vervolgplan is al uitgestippeld. 'Hierna gaan we samen naar de TU in Delft, we gaan als team verder', laat Rogier weten.

Linda van Asperen

In de laatste weken van augustus wemelde het in de stad weer van de groepjes eerstejaars studenten, vaak te herkennen aan de uniforme t-shirts en rare attributen om opdrachten en spellen mee uit te voeren. Ongeveer zeventuizend aspirant hbo'ers maakten kennis met elkaar, de school en hun nieuwe studie. *Profielen* was erbij.

Naam: Anouk Haandrikman

Leeftijd: 19

Woonplaats: Vierpolders

Vooropleiding: havo en een jaar Grafisch Lyceum

Studeert vanaf nu: vrijetijdsmanagement

'Na een jaar ben ik gestopt met het Grafisch Lyceum, want dat beviel me helemaal niet. Het is een mbo en eigenlijk was het veel te simpel voor mij. Van deze opleiding verwacht ik dat we veel meer zelfstandig zullen moeten werken. Verder weet ik niet zo goed wat ik kan verwachten. Ik heb het eigenlijk gekozen omdat mijn zusje het volgend jaar ook wil gaan doen en omdat ik me altijd al wel bezighoud met dingen regelen. Het sprak me aan. Ik heb geen idee welke richting ik ermee op wil. Misschien iets met kinderen, of sport.'

Marcella van der Burg

Leeftijd: 17

Woonplaats: Monster

Vooropleiding: havo

Studeert vanaf nu: fysiotherapie

'Ik ben zeer geïnteresseerd in het menselijk lichaam, daarom heb ik gekozen voor fysiotherapie. Ik heb ook nog nagedacht over ergotherapie of logopedie, maar dat was het toch niet helemaal voor mij. Ik verwacht van deze studie in ieder geval dat ik veel nieuwe mensen zal ontmoeten en een hoop lol zal hebben. En natuurlijk dat ik veel leer op het gebied van therapie en het menselijk lichaam. Ik ben wel benieuwd hoe het zal zijn om te oefenen op klasgenoten, maar ik denk dat je snel genoeg een band met elkaar krijgt en dat het dan helemaal niet raar meer is. Als ik klaar ben met deze studie wil ik misschien wel iets gaan doen met bewegings- of caesartherapie. Maar eerst moet ik dit maar eens halen!'

INTRODUCTIEWEEK EERSTEJAARS

Naam: James Li

Leeftijd: 24

Woonplaats: sinds kort Rotterdam, voorheen in de buurt van Beijing

Vooropleiding: drie jaar een studie 'mechanics' in China.

Studeert vanaf nu: international business & languages

'Waarom ik naar Nederland ben gekomen? Omdat hier mooie meisjes wonen! De mensen zijn aardig en Nederlanders spreken zo goed Engels, dat is voor mij belangrijk. De grootste uitdaging van deze opleiding is denk ik dat je in een klas zit met allemaal verschillende culturen. Ik ben benieuwd hoe het communiceren met de Nederlanders zal gaan, ik wil wel graag een beetje Nederlands leren.

Ik woon in een studentenflat met andere studenten. Nee, ik heb het Rotterdamse nachtleven nog niet ontdekt. Ik zit veel thuis, achter de computer. Ik moet de stad nog leren kennen. Als ik klaar ben met deze opleiding wil ik mijn master gaan halen. Daarna misschien nog wat werkervaring in Nederland en uiteindelijk weer terug naar China.'

Naam: Erik-Jan Lenting

Leeftijd: 21

Woonplaats: 'Ik woon net drie dagen op kamers in Rotterdam.

Oorspronkelijk kom ik uit Slochteren, bij Groningen.'

Vooropleiding: mbo werktechniek
Studeert vanaf nu: ergotherapie

'Ja, het is wel even vreemd om met negen anderen in een studentenhuus in het centrum van Rotterdam te wonen als je Slochteren gewend bent! Waarom ergotherapie? Ik heb hiervoor een jaar als werkvoorbereider gewerkt, maar kwam er al gauw achter dat dat niets voor mij was. Ik heb ooit als vakantiebaantje bij mensen thuis krukken, rolstoelen en zo bezorgd. Dat vond ik leuk om te doen, het contact met de mensen. Daarom heb ik nu voor deze studie gekozen. Ik weet niet zo goed wat ik ervan kan verwachten, maar het lijkt me een heel erg leuk en dankbaar vak. Op de ongeveer honderd eerstejaars zijn er iets van vijftien jongens. 'Het is inderdaad een meidenopleiding. Maar ons introgroepje is heel gezellig. Morgen gaan we kamperen. Hopen dat het droog blijft...' Sabine Schipper

Een afstudeerproject doen in een klein dorpje op Bali vereist onnoemelijk veel voorbereiding en planning. Maar een gedegen planning is niet altijd toepasbaar op de Indonesische praktijk, zo ondervonden studenten bouwkunde Randal Wupkes en Patrick Barské. Hun unieke project bleek uiteindelijk een nog veel grotere uitdaging dan ze van tevoren hadden kunnen bedenken.

Randal en Patrick ontworpen in opdracht van de stichting Global Tara een jeugdcomplex in het kleine dorpje Pisang Kaja op Bali. Het complex zou geheel worden opgetrokken uit bamboe, een heel apart soort materiaal om mee te bouwen. Het is de bedoeling dat in het complex cursussen, dans- en muziekavonden, vergaderingen en dergelijke voor en door de plaatselijke jeugd worden georganiseerd. Op 29 maart vertrokken ze naar Indonesië met de bedoeling om hun ontwerpen van bamboegebouwen daadwerkelijk uit te voeren, met behulp van de plaatselijke jongeren.

Het stuk grond dat door de stichting aan het project was toegewezen, bleek voor een deel eigendom van een aantal

Uniek afstudeerproject studenten bouwkunde Met bamboe bouwen op **BALI**

dorpelingen. 'Dus die kwamen geld bij ons claimen voor hun stuk land', vertelt Randal. 'Wij kwamen daar aan met een laptop en digitale camera en als rijke westerlingen moesten we dat wel kunnen betalen, dachten ze.' Dat was natuurlijk niet de bedoeling, maar als er eenmaal een oude opa achter je aan is gekomen met een bijl om je van zijn land af te slaan, dan moet je toch gaan improviseren. Een ander stuk grond werd bepaald als locatie voor de bouw. 'Het nieuwe stuk was 250 vierkante meter, terwijl het initiële ontwerp bedoeld was voor een complex van 600, meer dan het dubbele.' Het hele ontwerp moest overnieuw gedaan worden, een enorme tegenvaller.

De samenwerking tussen de twee studenten en de plaatselijke jeugd liep ook niet helemaal zoals verwacht. 'De bedoeling was dat de jongeren ons vrijwillig zouden helpen met de bouw, maar ze hadden zoiets van: "Wij gaan mooi niet voor niets voor jullie werken." Die cultuur is daar eenmaal zo, de bevolking is vaak liever lui dan moe. Uitleggen dat het voor hun eigen toekomst was dat het complex gebouwd werd, had geen zin. We hebben voor drie euro per persoon per dag werkers ingehuurd om de bouw te realiseren. Dat geld ging dan wel van ons budget af, waardoor de materialen en de afwerking van de gebouwen minder van kwaliteit werden.'

heimwee

Los van het project was het leven op Bali ook een les op zich. Een echte cultuurshock maakten ze mee toen ze aankwamen op hun plaats van bestemming. Randal had niet verwacht dat de bevolking zó arm zou zijn. 'Dat maakte wel indruk. Tegelijkertijd werden we door ons gastgezin zo fantastisch ontvangen dat we ons gewoon schuldig voelden. De gastheer en zijn vrouw stonden erop dat wij in hun bed zouden slapen, terwijl zij op de grond gingen liggen. Dat wilden we niet, dus hebben we voor onszelf bedden gekocht.'

De eerste weken had Randal wel last van heimwee. 'En ik snakke naar Nederlands eten. Daar aten we 's ochtends, 's middags en 's avonds kip en rijst.' Een mooie ervaring was het wel, maar Randal hoeft niet zo nodig weer voor langere tijd in een ontwikkelingsland te wonen. 'Maar ik ga zeker over een paar jaar wel even terug om te kijken wat er van Pisang Kaja geworden is.'

Uiteindelijk verrezen er twee uit bamboe opgetrokken gebouwen in het dorp. De studenten kregen een negen voor hun project en zijn tevens genomineerd voor een landelijke aannemersprijs waarvan in oktober de uitreiking is. Randal: 'Er is heel wat voortgekomen uit dit project. Bouwen met bamboe is een heel nieuw concept en door onze ervaring worden we nu van alle kanten benaderd. Samen met de TU Delft en TNO doe ik nu onderzoek naar de haalbaarheid van bouwen met bamboe in Nederland. En ook heeft de stichting Global Tara gevraagd of ik nog een keer voor hen naar het buitenland wil, dit keer wél betaald. Dit project was voor ons heel erg duur, ik heb wel even genoeg eigen geld gestoken in ontwikkelingswerk.'

Sabine Schipper

RIBACS Architectuurstudenten ontwerpen zonnige toekomst voor Prora

Prora: een kolossaal gebouw van vierenhalve kilometer lengte, gelegen op het Duitse eiland Rügen. Met dit oude Nazi-complex als uitgangspunt, organiseerde de Rotterdamse Academie van Bouwkunst, onderdeel van het RIBACS, afgelopen zomer een workshop. Een internationale groep studenten boog zich over de opgave om een toekomst te bedenken voor het monumentale bouwwerk. Ze logerden in de cellen van Prora.

Prora ligt op Rügen, van oudsher een eilandbestemming voor kunstenaars en chique vakantiegangers uit Berlijn. In 1933 besloot de aan de NSDAP gelieerde 'Kraft durch Freude'-beweging er een toeristische attractie te maken. Aan de Prorer Wieck bouwde zij een reusachtig complex waar 20.000 vakantiegangers konden verblijven. De architect was Klemens Klotz. Elke dag zouden er 2000 nieuwe gasten arriveren. Per trein of per boot, want er werd een apart spoor inclusief station voor het gebouw gemaakt, en ook verscheen er een pier. Op de dag dat het complex gereed kwam, in 1939, verklaarde Duitsland Polen echter de oorlog en kwam er niets van de mooie plannen terecht. Vakantiegangers zijn er nooit geweest. Na de oorlog werd het complex als kazerne en officierenschool van het DDR-volksleger gebruikt en verdween het als 'Sperrgebiet' van de kaart. Sinds 1994 kan men het gebouw weer bezoeken en nog onlangs werd het door de Duitse staat tot monument verklaard. Een bestemming heeft het niet.

Tijdens de workshop, die door het Rotterdamse stafflid Johan de Koning werd geleid, ontwierpen de drieëndertig architectuurstudenten uit Parijs, Stettin, Eindhoven en Rotterdam een museum in het complex. Ze sliepen, aten en werkten een week lang in de cellen van het gebouw. Aan het eind van de week lagen er fraaie schetsen, doorsneden en maquettes van het museum, door drie groepen heel verschillend uitgewerkt. Zo had de 'filosofische' groep het hele gebouw tot museum verklaard. Voor hen moet Prora een plek voor contemplatie zijn. De 'toeristische' groep daarentegen had de kilometerslange gevel laten staan, om daarachter flexibele nieuwbouw te plegen. De 'constructieve' groep tenslotte, had delen uit het gebouw gesneden die qua constructie goede mogelijkheden boden voor nieuwe bestemmingen.

De Rotterdamse Academie van Bouwkunst werd ter plekke gevraagd de studentenplannen verder uit te werken. De tekeningen werden mee terug naar huis genomen, de maquettes zijn in Prora blijven staan. Wie ze wil zien, ga naar het Dokumentationscentrum Prora, Objectstrasse, Gebäude 1, 18609 Prora, Duitsland.

Zef Hemel

RIBACS Prijs voor niet-sexy ontwerp

Op de Academie van Bouwkunst wordt jaarlijks de naar de Griekse bouwmeester vernoemde Iktinos-prijs uitgereikt voor het beste atelierwerk. Ditmaal was Mark Mes de gelukkige.

Al drie keer eerder ontving hij een nominatie, maar pas bij de vierde keer was het raak voor Mark Mes. Met name de wijze waarop de architectuurstudent zijn idee presenteerde, maakte bij de jury indruk. Dat presenteren is van groot belang, oordeelde men. 'Het is onderdeel van je vak, maar tegelijkertijd een vak apart.' Inhoudelijk was Mes' uitwerking van de opdracht voor een woningbouwcomplex in Spangen vooral interessant vanwege de combinatie van de sferen woonstraat, hofje en plein. 'Het is bijna een buurt in zichzelf', luidde het juryrapport. Mes: 'Ook zat het multiculturele duidelijk in de discussie. In een woning zitten bijvoorbeeld twee trappen. Voor het bezoek, of bij een Turks gezin als aparte ingang voor de man.'

Uiterlijk gezien zag het winnende ontwerp er 'heel eenvoudig' uit, vonden zowel de jury als de architect in spé zelf. 'Het is niet sexy en ik heb ook niet geprobeerd mee te doen aan allerlei verleidelijke spelletjes', aldus Mes, die het winnen van de prijs als een grote eer beschouwt. De bouwkundestudent bevestigt daarnaast dat de te vergeven prijs (1600 euro) voor de studenten een motiverende factor is om gedurende de studie kwalitatief goed werk af te leveren.

Jos van Nierop

'BURN-OUT-RISICO HOGER DAN Kenniskring Arbeid en Gezondheid

Van hard werken is nog nooit iemand slechter geworden. Toch blijkt de combinatie van arbeid en gezondheid niet altijd een gelukkige. Zowel in de toekomstige beroepspraktijk van onze studenten, als op de Hogeschool Rotterdam blijken studie- en werkrelevante gezondheidsproblemen aan de orde van de dag. Zo bleek uit onderzoek dat bijna de helft van de onderzochte studenten op de HR risico loopt om burn-out te raken.

Sinds 2002 beschikt de HR over een nieuwheid die het hoger beroepsonderwijs ingrijpend kan veranderen. Dit zijn de kenniskringen (reeds zeven stuks, er komen er meer) met daaraan gekoppeld een tiental lectoren. De kenniskringen bestaan uit docenten van verschillende opleidingen en clusters alsmede leden van buiten de hogeschool. De kringen brengen beroepspraktijk, opleidingen, innovaties en onderzoek dicht bij elkaar. De uitkomsten kunnen direct worden benut. Dit is ook het doel van de Kenniskring Arbeid en Gezondheid (KAG).

De vragen waarop de KAG antwoord wil geven zijn simpel: Hoe voorkom je dat iemand gezondheidsproblemen krijgt, gerelateerd aan het werk? En als iemand problemen heeft, hoe zorg je dan dat hij of zij kan blijven werken of reïntegreert? De hoeveelheid informatie die op ons afkomt vanuit de gebieden burn-out, lage rugklachten en RSI (tegenwoordig KANS genoemd: Klachten Arm, Nek en Schouder) is overweldigend. Maar al te vaak ontbreekt wetenschappelijk bewijs voor effectieve en efficiënte (preventieve) maatregelen. De taak van de kenniskring is bestaand en nieuw bewijs omzetten tot aanbevelingen voor de praktijk en deze aanbevelingen helpen implementeren in de praktijk en het onderwijs. Ook wil de KAG innovaties uit de beroepspraktijk onderzoeken op hun waarde.

bij jezelf beginnen

In het studiejaar 2003/2004 onderzochten tien groepen tweedejaars studenten aan de HR in opdracht van de KAG het risico op burn-out. Ze

ondervroegen collega-studenten (115), docenten en onderwijsondersteunend personeel (68), fysiotherapeuten (34) en ergotherapeuten (54) in de stad Rotterdam. De studenten waren afkomstig van de hbo-opleidingen ergotherapie, fysiotherapie, logopedie, verpleegkunde. Enkele opvallende uitkomsten en aanbevelingen:

verhoogd risico studenten

Onder burn-out worden werkgebonden psychische klachten verstaan. Kenmerken zijn: emotionele uitputting, distantie en een verminderd gevoel van competentie. Over burn-out bij studenten zijn in Nederland geen officiële cijfers bekend. Internationaal is er onderzoek gedaan naar studenten geneeskunde en verpleegkunde. Uitkomsten laten zien dat burn-out onder studenten kan voorkomen.

Twee groepen studenten hebben met verschillende vragenlijsten het risico op burn-out onderzocht. Hun vraagstelling was in hoeverre en in welke mate burn-out onder studenten voorkomt. De ene groep heeft onderzoek gedaan aan de hand van de UBOS, een gevalideerde vragenlijst. Iemand scoort hoog op burn-out als hij hoog scoort op de uitputtingsschaal, al dan niet in combinatie met een hoge score op de distantieschaal en/of competentieschaal. Hun onderzoeksuitkomst was dat 46% van de onderzochte studenten het risico loopt om burn-out te raken.

De andere groep onderzocht burn-out met een op het web veel gebruikte vragenlijst naar burn-out, de *Ben ik burn-out* vragenlijst. Bij meer dan

vijftig punten scoort iemand hoog bij deze vragenlijst. Dit onderzoek gaf exact dezelfde uitkomst: 46% loopt risico. Een andere vragenlijst over de arbeidsomstandigheden, de VBBA (Vragenlijst Beleving en beoordeling van Arbeid), gaf aan dat 23% van de studenten risico liep. De VBBA meet niet alleen de werkdruk, maar ook zaken als taakhoud, geestelijke en emotionele belasting, afwisseling in het werk, toekomstonzekerheid, relaties met collega's en leidinggevenden. De vragenlijst is in veel situaties toepasbaar: risico-inventarisatie, gezondheidsbewaking of monitoring van medewerkerstevredenheid.

De uitkomsten van de onderzoeken zijn niet representatief en gelden dus niet voor alle studenten. Maar gelet op het feit dat de verschillende onderzoeken studenten als risicogroep aanwijzen, lijkt nader onderzoek onder een grotere populatie gewenst.

De uitkomsten wijzen in ieder geval op een veel hoger burn-outrisico bij studenten dan bij hun leeftijdsgenoten. Onderzoek van het CBS onder 15-24 jarigen geeft aan dat in 2002 12% in deze leeftijdsgroep burn-outklachten had.

Waar heeft dit burn-outrisico mee te maken? Ligt het aan de persoonlijkheid van de student, het moeilijk om kunnen gaan met op eigen benen staan of heeft het te maken met de opleiding? De studenten van de opleidingen small business en retail management scoorden gemiddeld hoog op burn-out, studenten verpleegkunde hadden gemiddeld een lagere score (57,8 – 37,6 op de *Ben ik burn-out* lijst). Small business en retail management leiden mensen op die zelfstandig onder-

STUDENTEN VERWACHT'

foto: Ronald van den Heerik

nemer willen worden in het midden- en kleinbedrijf. De small businessstudenten maken zich zorgen over maatschappelijke zingeving en de kans een baan te vinden die aansluit op hun studie. Andere knelpunten waren: regelmatig achterlopen op planning, zich regelmatig gespannen voelen, neiging taken vooruit te schuiven, stress als studie niet verloopt zoals verwacht en het ervaren van weinig steun en betrokkenheid van docenten. Studenten verpleegkunde maken zich weinig zorgen over hun toekomst en de kans op een baan die aansluit bij hun studie. Ze scoren hoger op assertiviteit. Ze zijn minder gesloten wat betreft positieve en negatieve gevoelens en uiten hun gevoelens makkelijker.

verhoogd risico docenten

Docenten hebben volgens het CBS een burn-outrisico van 12%. Onderzoek door de studenten onder 36 docenten liet zien dat 31% hoog scoor-

de op de UBOS, waarvan 17% zeer hoog. Opvallend is dat ook volgens dit onderzoek verpleegkundedocenten beter scoren, dus minder stress hebben dan de docenten van andere opleidingen. Volgens de VBBA zijn de stressfactoren voor de meeste docenten met name werkdruk en de ingewikkeldheid van het werk. Vooral vrouwen vinden de psychische werklast vaak zwaar. Zowel mannen als vrouwen scoren laag op het gebied van tijd- en stressmanagement. De ondervraagden gaven aan last te hebben van storingen tijdens hun werk. Ook is men van mening dat er te weinig werkoverleg plaatsvindt en problemen met collega's niet voldoende besproken worden. Communicatie tussen werkgever en werknemer is vaak beneden de maat. De vervanging van zieke collega's wordt niet goed geregeld en er vinden nauwelijks functioneringsgesprekken plaats. Al deze factoren dragen bij aan verhoogde stress. Sporten, thuis werken, succes boeken en compli-

mentjes krijgen, zijn voor docenten stressremmers. Ook steun van collega's en het thuisfront werken bevorderlijk.

onderwijsondersteunend personeel

Bij deze groep was er sprake van een risico van 8% bij de administratieve ondersteuning. Het facilitaire personeel liep geen risico om op te branden. Ook de groep IT-functionarissen is onderzocht. Daarbij viel op dat de IT'ers op de ene vestiging geen last had van burn-out en anderen wel. Frappant voorbeeld: IT'ers op verschillende vestigingen namen wel eens werk mee naar huis. Op de ene vestiging had men daar geen enkel probleem mee, het hoorde gewoon bij het werk. Op de andere vestiging ervoer men het overwerk als negatief. Op deze vestiging waren meer dingen aan de hand, zoals een slecht contact tussen leidinggevende en medewerkers. De studenten adviseerden snel in te grijpen vanwege het hoge burn-outrisico.

de beroepspraktijk

Een verrassende uitkomst was dat geen van de onderzochte beroepsbeoefenaren ten tijde van het onderzoek burn-out was. Volgens CBS heeft 9% van de gezondheidszorgprofessionals burn-outklachten. Wel scoorde zo'n 4% zeer hoog op risico van burn-out en voelt meer dan een kwart van de ergotherapeuten zich uitgeput.

preventie

Preventie van burn-out lijkt dus geen overbodige luxe. De resultaten van het onderzoek zijn met aanbevelingen voor preventie aangeboden aan de afdeling personeel en organisatie. Ook geeft de KAG voor studenten binnen het keuzeonderwijs een module *Je gezondheid de baas*. Daarin kunnen studenten hun tijd- en stressmanagement en hun persoonlijke effectiviteit verbeteren. Er wordt aandacht besteed aan maatschappelijke zingeving en toekomst. Een voorbeeld van een stressmanagementmethode is de twee-minuten-methode, die studenten leert hun spanning snel te verlagen. De methode is afkomstig uit het bedrijfsleven en heeft bewezen bij 60% van de managers de stress te verlagen.

De KAG heeft nog veel plannen. Er staan grote projecten op stapel: we willen bijdragen aan de herstructurering van Zuidwijk, onderzoek doen naar reïntegratie, de werkwijze van sociaal medische teams en het contact met een arboverpleegkundige of bedrijfsfysiotherapeut.

De ontwikkelingen in een grote stad als Rotterdam gaan heel snel en daarmee ook kennisontwikkelingen. Dus bieden wij differentiaties en pmg-projecten aan op hbo-niveau en cursussen op post-hbo-niveau. We verzorgen onderwijs dat onderzoeksgericht en vernieuwend wil zijn. We doen real life-onderzoek. Docenten van de opleidingen werken anderhalf tot twee jaar bij de KAG. De docenten en studenten uit verschillende opleidingen treffen elkaar bij de kenniskring. Samen doen we onderzoek waar de hogeschool én instellingen in de stad wat aan hebben. Hard en geïnspireerd werken om de gezondheid de baas te blijven. Carien Karsten en Chris Kuiper

Carien Karsten en Chris Kuiper zijn lectoren arbeid & gezondheid. Meer informatie: www.kag.hro.nl.

Reacties en vragen naar arbeid.en.gezondheid@hro.nl.

Xtra☆☆☆☆ *Stoute stripkrant is informatief kunstwerk*

Waren stripboeken ooit vooral het domein van puberjongetjes en verzamelaars, tegenwoordig zijn ze hotter dan de outfit van Halle Berry in haar vertolking van Catwoman. Voor zowel de stripkenner als de leek is de nieuwe, tweemaandelijke stripkrant Xtra een interessante manier om alle facetten van strips, *graphic novels* en andere vormen van beeldcultuur te leren kennen en op de hoogte te blijven van het laatste stripnieuws.

De strip heeft middels het medium film een nieuw publiek bereikt. Kaskrakers als *Spiderman* trekken volle zalen. Ook vanuit de alternatieve hoek zijn strips met succes op het witte doek gebracht. Zo kreeg de verfilming van de strip *Ghost World* in 2002 een Oscar-nominatie. Denk verder aan *Hellboy*, de verfilming van de gelijknamige, duistere strip van Mike Mignola. De Amerikaanse stripheld Harvey Pekar is dit jaar tot leven gekomen in de film *American Splendor*.

In Xtra kom je naast nieuws over strips veel verschil-

lende soorten stijlen tegen, van simpele comics tot kunstige *graphic novels*. De krant vertelt over de achtergrond van strips en hun makers en laat ook een hoop werk zien. Sommige illustraties zijn zo ingenieus, je zou haast het blad uit elkaar halen en de afzonderlijke pagina's als posters op de muur hangen. Veel moeite kost dat je dan niet. Xtra is vormgegeven als een krant op tabloidformaat, dus zonder nietjes in het midden.

Xtra leert ons ook: een beetje hippe cultstrip is vaak bizar, lichtelijk shockerend, ietwat pornografisch en met

een ultieme antiheld op de voorgrond. In het vierde deel van Xtra kom je bijvoorbeeld *Picknicken met een Psychoopaat* tegen, over de werkwijzen van een seriemoordenaar. De strips zijn soms ware kunstwerkjes, zoals het bizarre *Oink: Heaven's Butcher*, over een gemuteerd varken dat aan het moorden slaat (George Orwell's *Animal farm* voor gevorderden). Het 16+ teken op de cover van Xtra is niet overbodig, maar de stoute illustraties hier en daar maken het blad juist extra leuk. (En het mag, want het is kunst!)

Interessant is ook het artikel over *Kafka for beginners*, een *graphic novel* gebaseerd op het werk en leven van de Tsjechische schrijver Franz Kafka. Van de hand van de legendarische cult-stripteekenaar Robert Crumb.

Conclusie: Een aanrader voor cult(uur)liefhebbers.

Sabine Schipper

TOM CRUISE☆☆☆☆ geloofwaardige *bad guy*

Geweld tegen taxichauffeurs is een veel terugkomend onderwerp in een stad als Rotterdam. Ook in de Verenigde Staten, zeker in grote steden als New York en Los Angeles, staan de betaalde rijders bloot aan allerhande bedreigingen. Door medeweggebruikers, corrupte agenten of agressieve passagiers. Dat dit uiteindelijk leidt tot excessen bewees Robert de Niro al in het legendarische *Taxi Driver*, waarin hij in zijn rol als taxichauffeur uiteindelijk transformeert in een gewelddadige moordmachine.

In *Collateral*, de nieuwste film van regisseur Michael Mann, zijn de rollen echter omgekeerd en is de passagier degene die het moordcijfer van de stad Los Angeles in zijn eentje omhoog schroeft. Deze helse bijrijder wordt uitstekend neergezet door Tom Cruise, een acteur die nor-

maliter niet snel wordt gecast als *bad guy*. Cruise's karakter Vincent is een huurmoordenaar die een aantal getuigen uit de weg moet ruimen. De acteur weet van hem een geloofwaardig personage te maken, eerder juist door dan ondanks het beeld van de ideale schoonzoon.

Taxichauffeur Max (Jamie Foxx) is niet voor niets in eerste instantie zwaar onder de indruk van de in strak pak gestoken Vincent. Zeker wanneer deze hem zeshonderd dollar biedt voor een avondje rondrijden. Wanneer echter na de eerste stop al blijkt wat het ware doel van de rit is, is het te laat voor Max. Hij raakt steeds meer verstrikt in het web dat Vincent voor hem spint. Het levert een boeiende relatie tussen de twee mannen op, omslaand van bewondering in afschuif.

Dat de film uiteindelijk weer eindigt in een pandemonium van auto-ongelukken en schietpartijen, vergeven we Mann dan wel weer. Wie *Miami Vice* en *Heat* nog op het netvlies heeft staan, weet dat dit onvermijdelijk is. Zowel actieliefhebbers als fans van het inhoudelijker genre komen bij Mann ruimschoots aan hun trekken.

Menno Siljée

Stevie-verzamelaar **WONDERLIJK GOED**

Popartiesten maken allemaal wel eens een song waar ze achteraf zelf de schurft aan krijgen. En koesteren ze zelf na jaren de song nog wel, dan weten de eigen fans hen nog wel te herinneren aan de misstap. Zo waren de fans van de Rolling Stones ontgoocheld toen in de hoogtijdagen van de disco de Stones het soulachtige *Miss you* het licht lieten zien. Soortgelijke reacties waren er bij het verschijnen van het op bruiloften en

partijen nog steeds erg populaire *I just called to say I love you* van Stevie Wonder. Een grote hit voor de blinde soulzanger, maar te afwijkend van zijn funky werk uit met name de jaren zeventig. Hij verloor hiermee krediet bij zijn aanhangers. Na deze jaren tachtig-hit heeft Stevie eigenlijk nooit meer de hoogste treden van de hitladder bereikt.

DJ Spinna en Bobbito behoren tot de devote aanhangers van het oudere, *pre-I-just-called...*-werk van Wonder. Maar in plaats van de originelen weer eens af te stoffen, hebben ze zich tegoed gedaan aan covers. Op *The Wonder of Stevie* hebben zij vijftien hits van Stevie, gecoverd door andere artiesten, uit de archieven gevist. Uit de keuze blijkt wel hoe belangrijk Stevie Wonder is geweest voor de ontwikkeling van de moderne pop- en soulmuziek. Meesterlijke uitvoeringen van *I wish* door de Players Association en *It's a shame* door de Spinners. Hoogtepunt *Let's get serious*, uitgevoerd door Jermaine (inderdaad de broer van) Jackson, maken deze verzamelaar één van de beste van dit jaar. Voor liefhebbers van non-stop muziek is er nog een mix toegevoegd die wat overbodig is, maar zeker niet onaangenaam. Menno Siljée

- ★★★★★ een moetje!
- ★★★★ best lekker
- ★★★ vleesch noch visch
- ★★ 't is dat ik er een stukje over moet schrijven
- ★ kijken naar het testbeeld is een betere tijdsbesteding

Tegenvaller van **THE PRODIGY**

Don't judge a book by its cover, oftewel beoordeel nooit iets op het uiterlijk. In sommige gevallen bevestigt de uitzondering deze regel. Wie afgaat op het fletse hoesje van de nieuwe cd van The Prodigy, wordt wellicht niet bepaald uitgenodigd om de portemonnee te trekken. Nu zou de status van de band en hun vorige successen (van *The Fat of the Land* uit 1997 werden wereldwijd miljoenen verkocht) voor veel mensen genoeg moeten zijn om het nieuwe schijfje toch aan zijn of haar verzameling toe te voegen.

Na zeven jaar wachten, met als tegenvallend tussen-doortje de single *Baby's got a temper* had toch heel wat verwacht mogen worden van Liam Howlett. Geschrokken door de negatieve reacties op de single, ontsloeg hij de vaste bandleden Maxim en Keith Flint. Howlett ging op zoek naar anderen die de vocale partijen zouden kunnen invullen. Onder andere Oasiszanger Liam Gallagher en actrice (!) Juliette Lewis vervullen de vacatures op het nieuwe album *Always outnumbered, never outgunned*. Wie de plaat hoort, kan zich echter niet aan de indruk onttrekken dat Howlett zijn vormcrisis nog niet te boven is. Openingstrack *Spitfire* is niet meer dan een bak herrie, met af en toe een melodielijn. Deze lijn wordt op de rest van het album doorgetrokken. Slechts de single *Girls* en de op de baslijn van Michael Jackson's *Thriller* gebaseerde *The way it is* kunnen nog enigszins door de beugel. Maar wie dacht een nieuwe *Firestarter* aan te treffen, komt bedrogen uit. Over zeven jaar beterschap dan maar? Menno Siljée

★★★★★ **The Butterfly effect**

De mens is al eeuwen gefascineerd door wat er zou kunnen gebeuren wanneer de tijd teruggedraaid zou worden. Dat het veranderen van feiten echter een domino-effect kan veroorzaken met misschien wel gruwelijke gevolgen, wordt gemakshalve vaak vergeten.

Rond dit zogenaamde vlindereffect is de film *The Butterfly effect* opgebouwd. Evan Treborn (Ashton Kutcher) is een student die sinds zijn zevende jaar last heeft van black-outs op intens emotionele momenten. Op advies van een psychiater gaat hij een dagboek bijhouden, waardoor hij de traumatische gebeurtenissen in zijn leven een plaats kan geven. Na een periode van relatieve rust

komt hij op een dag zijn jeugdvriendin Kayleigh (Amy Smart) tegen die minder gelukkig is dan ze er in eerste instantie uitziet. Wanneer Evan tracht te wroeten in hun gezamenlijke verleden, leiden herinneringen aan misbruik door haar vader tot de zelfmoord van Kayleigh.

Overvallen door verdriet slaat Evan zijn dagboeken open. Als hij zich concentreert op de tekst in de boeken blijkt hij terug in tijd te kunnen gaan naar het moment dat de tekst zich afspeelt. Hij heeft een kans om fouten goed te maken. Dat hij hiermee echter de doos van Pandora opent, wordt hem snel maar al te duidelijk. Ondanks zijn dubieuze reputatie als

liefhebber van onderbroekenlol, weet Kutcher de rol van Evan opmerkelijk geloofwaardig neer te zetten. Geholpen door het verrassende script is deze film beter dan de reputatie die de film vanuit de Verenigde Staten vooruit spoedde. Deze herkansing op DVD, met daarop ook de *director's cut*, verdient de film dan ook zeker! Menno Siljée

Huisjesmelkers te slim af

Elke dag surft Marie Louise Tabben over het internet, op zoek naar bizarre, handige en grappige sites. In *Profielen* kun je met haar mee surfen.

Het studentenleven beleef je optimaal als je een kamer in de stad hebt. Eentje in een studentenhuis welteverstaan. Een eigen appartementje is dan wel heel luxe, maar dat fossileren kun je later nog. Lekker feesten, roddelen en ruziemaken met huisgenoten is goed voor je netwerk. En voor de gezelligheid.

Op kamernet staan de nodige kamers aangeboden, al rekken sommige verhuurders de stadsgrenzen wel erg op. Sinds wanneer ligt Capelle aan den IJssel in Rotterdam? Ook opmerkelijk zijn de gi-

gantische huurprijzen die op de site worden gevraagd: 300 euro voor een schamele acht vierkante meter aan de Westewagenstraat. Net genoeg om op begraven te liggen, maar nu moet je er nog stapels studieboeken en zo nu en dan een leuke scharrel kwijt.

Op de site van Steunpunt Wonen kun je berekenen hoeveel huur je wettelijk moet betalen voor jouw kamer. Die acht vierkante meter mogen niet meer kosten dan € 97,79 en dan is nog meegerekend dat je centrale verwarming hebt in dat hokje. Stel nu dat je deze groot uitgevallen binnenkast gaat huren en je zou wat aan die huur willen doen. Dan heeft de Vereniging voor Studie- en Studentenbelangen te Delft standaardformulieren op de site waarmee je bezwaar kunt aantekenen bij de verhuurder. Altijd handiger om dat te doen als je al in die kamer zit, anders krijg je 'm nooit. Je wordt

dan alleen waarschijnlijk geen vrienden met je huisbaas. Die zal de hoge huur verantwoord door het servicekosten te noemen. Bij VSSD kun je lezen welke zaken daar wel en niet onder mogen vallen. Hoe dan ook: 300 euro voor acht vierkante meter is te veel, zelfs al zitten er gouden deurkrukken op je deur.

marielouisetabben@hotmail.com

Zoek een kamer in Rotterdam www.kamernet.nl

Bereken je maximale huur

www.steunpuntwonen.nl/huur/kamer.asp?layout=asw

Veelgestelde vragen over huren van kamers en onder vraag 9 de formulieren www.vssd.nl/steunpunt/FAQ/

Smullen maar...

GAMBA'S IN KNOFLOOK

Ook zo benieuwd naar wat anderen graag eten en dol op nieuwe recepten? In deze rubriek vraagt *Profielen* studenten en medewerkers naar hun favoriete recept.

Cleo Neecke is tweedejaars lerarenopleiding geschiedenis. Ze woont al enige tijd op kamers, maar geeft toe niet vaak te koken. Toch weet Cleo voor *Profielen* een snel en makkelijk gerecht op tafel te toveren: gamba's in knoflook.

Bak de ongepelde gamba's in olijfolie tot ze goed gaar zijn. Maak in een andere pan alvast de knoflookolie warm. Pers een Citroentje uit in de knoflookolie en voeg voor de smaak nog een extra teentje knoflook toe. Sprenkel wat dille en basilicum over de gamba's heen. Leg de gamba's op een schaal en schenk de knoflookolie er overheen.

Als voorgerecht is het lekker om de gamba's te serveren met stokbrood en kruidenboter. Het stokbrood smaakt ook erg lekker met de knoflookolie.

Voor de grote trek kan dit gerecht geserveerd worden met spaghetti, te koken volgens de aanwijzingen op de verpakking. Smakelijk eten.

Linda van Asperen

Voor 4 personen heb je nodig

- 12 grote gamba's
- olijfolie
- knoflookolie
- dille
- basilicum
- 1 teentje knoflook
- 2 stokbroden
- kruidenboter
- spaghetti
- 1 Citroen

TIP: Drink er voor de dorst een droge, witte wijn bij.

28 SEPTEMBER TOT EN MET 23 OKTOBER
POSTE RESTANTE

Een voorstelling over de zoektocht naar de mogelijkheden en onmogelijkheden van communicatie in onze post-moderne informatie-economie. Hilarisch maar ook poëtisch muziektheater. Een co-productie van Loo/Bonheur. Meer informatie op www.bonheur.nl

1 OKTOBER TOT EN MET 3 OKTOBER
KUNST-IN-AHOY

De grootste kunstbeurs van Nederland. Zo'n 500 professionele internationale kunstenaars exposeren en verkopen hun eigen werk. Van schilderijen tot beelden en van keramiek tot sieraden. Entree € 12,-, € 2,- korting met CJP. Voor meer info en openingstijden kijk op www.kunstevent.nl.

1 OKTOBER TOT EIND APRIL 2005
LUNCHCONCERT

Iedere woensdag van 12.45 tot 13.15 uur een gratis lunchconcert in de hal van De Doelen. Iedere zondagmiddag is er om 14.30 uur 'Jazz at the Doelencafé', ook hier is de entree gratis. Voor meer info en programma www.dedoelen.nl.

21 OKTOBER
ANGST

In Angst, een jongeren voorstelling van dans-theater Aya, gaan drie dansers met behulp van een groot videoscherm hun angst te lijf. De voorstelling wil laten zien dat angst bij het leven hoort, overal op kan duiken en vele gezichten heeft.

Aanvang: 20.00 uur, Entree: € 10,-. Locatie: Theater Hal 4, Watertorenweg 200. Tel: 010-412 60 31.

29 EN 30 OKTOBER
STUDENTENCONGRES

'Genocide, whose responsibility? Rwanda and beyond.' Dit is de titel van een tweedaags studentencongres in Utrecht, georganiseerd door het GTI. Deze organisatie bestaat uit een groep studenten die onderzoek doet naar gevallen van genocide over de wereld. Met dit congres hoopt het GTI de kennis onder studenten over genocide te vergroten. Om eraan deel te kunnen nemen opgeven bij www.Gtifoundation.org/conferentie.

TOT EN MET MEI 2005
POEZIE IN ROTTERDAM

Bekende en onbekende dichters dragen hun werk voor. Iedere tweede zondag van de maand in 'Café des Arts, met de Franse slag'. Georganiseerd door stichting Weerwoord.

Schilderstraat 20a-22a, toegang: € 2,50. Voor meer info www.metdefranseslag.nl.

Gertjan Smit (25)

... heeft één grote passie: muziek. Hij speelt gitaar in de schoolband Goodtimes, die bestaat uit een mix van docenten en studenten. Met Goodtimes treedt Gertjan regelmatig op. Maar ook op organisatorisch vlak is de vierdejaars cmv student betrokken bij de muziekwereld. Voor de Zuid-Hollandse Popunie organiseert hij optredens en festivals.

tic Muziek. Om te luisteren en zelf te spelen. Ik heb een heel brede smaak, van musical tot metal.

trots op Wat ik tot nu toe bereikt heb. Vooral op het gebied van muziek, ik speel in een band en

organiseer veel. Ik doe alles wat ik wil en heb er plezier in.

bewondering voor Mensen die doorzetten en hun dromen proberen te verwezenlijken zonder er bij een tegenslag van af te stappen.

vrijdagavond Spelen met de band of naar café de Oude Sluis in Delfshaven. Maar ik blijf ook wel eens thuis, rustig tv kijken of muziek luisteren.

plek op school Het binnenplein bij het Museumpark. In het zonnetje zitten en wat bijpraten met klasgenoten.

plek in Rotterdam Delfshaven. Ik woon er zelf en vind het een van de mooiste plekjes in Rotterdam.

wie bel je het meest Mijn ouders. Ik bel vrij weinig, het grootste deel van m'n sociale leven loopt via de e-mail.

mooi aan mezelf Daar moet ik even over nadenken. Doe m'n haar maar. Dat is toch wel een blikvanger.

vijf jaar geleden Toen zat ik op het conservatorium. Ik heb daar een jaar jazz-gitaar gestudeerd. Dat bleek toch niet echt mijn ding te zijn. Op de studiebeurs liep ik tegen de opleiding cmv aan, dat is een goede keus geweest.

na m'n studie In ieder geval muziek blijven maken. Ik hoop dat ik er ooit van kan leven.

Linda van Asperen

foto: Levien Willemsse

MEET DE VOETEN BLOOT

TEDOEN

HET BIJBAANTJE VAN ...

Ben van der Hoeven
18 jaar
tweedejaars bouwkunde

Waar werk je?

'In de kassen in het Westland, lekker bloemetjes plukken.'

Hoeveel uur per week?

'Eén dag doordeweeks en op zaterdagochtend. Het valt goed te combineren met school. Ik kan komen en gaan wanneer ik wil.'

Wat verdien je per maand?

'Tussen de 200 en 300 euro. Van de studiefinanciering krijg ik 74 euro en 11 cent.'

Waar geef je je geld aan uit?

'Het grootste gedeelte, bijna alles eigenlijk, besteed ik aan uitgaan. Het halen van mijn rijbewijs kost me nu trouwens ook veel geld.'

Kun je ervan rondkomen?

'Buiten het rijbewijs en het uitgaan maak ik weinig kosten. Ik woon nog thuis, dat scheelt een hoop. Mijn ouders betalen mijn kleren en dat soort dingen.'

Wat wordt je eerste aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

'Een autootje. Wat voor één maakt niet uit, als hij maar vier wielen heeft.'

Linda van Asperen

Pamela Homoet (57) Afgestudeerd in 1972

aan de Academie voor Beeldende Kunsten
(huidige Willem de Kooning Academie)

Pamela Homoet studeerde tussen 1967 en 1972 mode in Rotterdam. Jarenlang deed zij ervaring op in de theaterwereld. Nu werkt ze bij het Scapino Ballet Rotterdam als kostuumontwerper. 'Het mooiste moment van een productie vind ik als uiteindelijk alle onderdelen bij elkaar komen: de dansers, de decors, de kostuums en het licht en geluid.'

Het kostuumatelier van het Scapino is een paradijs voor mensen die gek van stofjes zijn. Er liggen voiles, krijtstreefstoffen, strikken van gaas, maskers, kortom, alles wat nodig is om de pakken van de dansers te maken. Pamela werkte vóór haar baan bij het Scapino bij Toneelgroep Theater, Introdans en de Haagse Comedie. Ook verzorgde ze zeven jaar lang de rekwisieten voor het ro theater. 'Hartstikke leuk! Ik moest altijd van alles bij elkaar zoeken en rare dingen maken: lijken, bloed en dat soort gedoe. Het was heel zwaar werk, want ik moest altijd mee op reis. Ieder toneel is weer anders en bij iedere voorstelling moet het weer opnieuw gebeuren. Ik werkte toen grotendeels alleen, kwam altijd laat thuis en overdag moest ik weer van alles regelen voor het volgende stuk. Honderd uur per week werken was geen uitzondering.'

Nu werkt ze alweer meer dan tien jaar voor het Scapino. De laatste jaren doet ze dit in nauwe samenwerking met Ed Wubbe, één van de vaste choreografen van het balletgezelschap.

'Voor we aan een project beginnen, bereiden we ons goed voor. Voor de Orfeoproductie bijvoorbeeld had ik eerst allerlei plaatjes gezocht van dingen die ik griezelig vind: ziekenhuizen, mortuaria, foto's van oorlog. Daar maakte ik een boek van, maar uiteindelijk zag je daar in de productie weinig van terug. Je begint ergens en gedurende het proces van ontwerpen kan het toch weer een heel andere kant op gaan.

Ik ontwerp de kostuums en maak overal proeven van. Als dat goed gaat, maken we de kostuums. Dat duurt maanden. We werken voornamelijk met stretchstoffen, want de dansers moeten goed kunnen bewegen zonder dat ze tijdens het dansen uit hun kruis knappen.'

Over de producties van het Scapino wordt veel geschreven en niet alleen lovend. Soms krijgen ze veel commentaar. In het begin vond Pamela dat verschrikkelijk. 'Vroeger kon ik niet tegen slechte recensies. Nu denk ik: "Ach, laat ze maar schrijven!" Als je je daar iets van aantrekt, kun je eigenlijk niet meer werken. Het belangrijkste is dat mensen het interessant vinden om te komen en dat het verhaal hen aanspreekt, zoals bij Orfeo het geval was. De beste publiciteit is toch van mond tot mond.' In februari start Pamela met het ontwerpen van kostuums voor de voorstelling Paramount.

Pauline Tonkens

www.scapinoballet.nl

Foto: Romald van den Heerik